

# Vi kan vinde kampen om menneskeheden

*Leder fra LaRouche PAC, 11. juli, 2017* – Den aktuelle sindsstemning blev adresseret af Helga Zepp-LaRouche her til morgen, efter hun deltog i et Schiller Institut-arrangement i Berlin, der som taler havde Zhang Weiwei, kendt for sin 2012-bestseller, *The China Wave: Rise of a Civilizational State*. Hun sagde, at den aktuelle, ekstraordinære periode er vidt åben for, at vi kan sætte på dagsordenen det, der må gøres i Vesten: at samarbejde med AIIB og gå med i den Nye Silkevej. Vedtag LaRouches Fire Love i USA. Vi kan vinde denne kamp – det kan man se af den freak-out, der finder sted!

»Freak-out« er den helt rigtige beskrivelse af det seneste stunt i den 'farvede revolution' imod det amerikanske præsidentskab, hvor man nu beskylder Donald Trump, jr. for, at hans 20 minutter lange møde i 2016 med en russisk advokat var en kriminel handling, en anklage, der nu kører nonstop i de amerikanske medier. Faktisk lugter denne hændelse langt væk af at være en mislykket fælde, kørt af briterne og FBI. At blæse det op nu har til formål – udover at være et »legalistisk«[1] angreb mod præsident Trump – at skabe afsky og demobilisere den amerikanske befolkning.

Vi må, som Helga Zepp-LaRouche sagde i Berlin, gå frem ud fra den antagelse, at vi kan tage sejren hjem. Vi må påberåbe den guddommelige gnist i befolkningen. Dette er et »Percy Shelley«-øjeblik, hvor folk har »evnen til at formidle og modtage intense og passionerede begreber med hensyn til menneske og natur«.

Et vigtigt møde fandt søndag sted i Beijing. Den syriske ambassadør til Kina, og andre, diskuterede Kinas involvering i genopbygningen af Syrien. I dag er der rapporter om, at en delegation af kinesiske forretningsfolk forventes at besøge

Syrien 15.-22. august for at se, hvilke projekter, der omgående kan påbegyndes. Idet de primært fokuserer på energiforsyning, vil de se på Damaskus, Aleppo og Homs. Den statsejede gigant, China Energy Engineering Corporation, og China Construction Fifth Engineering Division Corporation, vil deltage i gruppen. Man diskuterer en plan om at skabe en kinesisk-syrisk industripark for 150 selskaber, der vil skabe 40.000 jobs.

Der har tidligere været delegationer i Syrien, men den nye impuls for genopbygning kommer direkte som et resultat af den nye aftale mellem Rusland og USA om en våbenstilstand i Sydvestasien, der i sidste uge blev indgået under mødet mellem Putin og Trump.

Der er ingen tid at spille. Lidelserne og ødelæggelserne er enorme. En ny rapport, der er udkommet i denne uge, angiver omfanget af de rædsler, der finder sted i Yemen pga. af Londons/Saudi-Arabiens/USA's grusomheder. Verdens værste udbrud af kolera finder nu sted dér, med flere end 297.000 tilfælde siden april og mange dødsfald. Over 7 millioner mennesker har brug for omgående fødevarehjælp, der ikke kommer.

Vi er kaldet til at skabe en ny fremtid. Dette relaterer til det moderne Kinas natur, som det i dag blev forklaret af forfatter Zhang i Berlin. Han sagde, at Kina ikke er et almindeligt land, men en »civilisationsstat«, med en 5.000 år lang historie. Kinas model i dag er, at det er ideer, der bestemmer systemet, og ikke omvendt, som det er tilfældet med Vesten. Man beslutter, hvad man skal gøre, baseret på fremtiden. Man beslutter, hvilken fremtid, man vil have, og så opfinder man systemet for at komme dertil.

*Foto: Præsidenterne Putin og Trump på sidelinjerne af G20-topmødet i Hamborg, 7. juli, 2017.*

[1] **legalisme**, i Kina en betegnelse for tankestrømninger, som

vandt indflydelse op til dannelsen af kejserstaten i 221 f.Kr. Legalisterne var af den opfattelse, at samfundet var i konstant forandring, og at statsmagten hele tiden måtte tilpasse sig de nye forhold og ikke søge at gendanne fordums tiders samfund. De mente, at mennesket grundlæggende var selvisk og uden evne til af egen drift at handle socialt. Et velfungerende samfund kunne ikke etableres gennem en fyrstes moralske lederskab eller intelligens. Legalisme stod i ét og alt for det modsatte af konfucianisme. (*Gyldendal Den Store Danske*).

---

## **Rusland og USA arbejder på at fastlægge detaljerne i etableringen af deeskaleringszoner i Syrien**

11. juli, 2017 – Moskva og Washington udfører nu de aftaler, der blev indgået mellem præsidenterne Donald Trump og Vladimir Putin under deres G20-møde, om at gennemføre deeskaleringszoner i de sydvestlige provinser Daraa, Quneitra og Sweida i Syrien. »Dette samarbejde vil fortsætte i form af at gennemføre de aftaler, der blev vedtaget for det sydvestlige Syrien«, sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov til reportere i går, rapporterer TASS. »Memorandaet af 7. juli, underskrevet af os, amerikanerne og jordanerne, forudser, at der arbejdes på flere detaljer, der vil fastlægge, hvordan disse zoner vil operere i praksis.«

»På trods af det faktum, at en våbenstilstand blev annonceret i går, er der stadig meget at gøre for at sikre den, så vi har

meget arbejde foran os«, forklarede Lavrov og sagde, »det er blevet besluttet, at detaljer mht. gennemførelsen af deeskaleringszonerne vil blive aftalt på overvågningscentret, som Rusland, USA og Jordan opretter i Amman, Jordan. Centret vil opretholde direkte kontakter med både regeringsstyrkerne og de bevæbnede oppositionsenheder.«

»Rusland vil fortsætte med at bruge sin militære tilstedeværelse i Syrien til aktivt at støtte den syriske regering og oppositionen i deres fælles kamp imod terroristgrupper, idet vi især vil bruge vores flyvevåben, sagde Lavrov. »Jeg forventer, at den succes, der er opnået med hensyn til etableringen af deeskaleringszoner, såvel som også de fremskridt, der blev opnået i Astana mht. tre andre deeskaleringszoner, vil hjælpe os med at bekæmpe terrorister mere effektivt.«

»Vi er tæt på at nå frem til en endelig aftale om zonerne i Homs og det østlige Ghouta, alt imens der stadig foregår forhandlinger om den nordlige zone, der planlægges oprettet i Idlib-området«, bekræftede Lavrov.

---

**Trump har sat scenen for  
russisk-kinesisk  
-amerikansk samarbejde for  
udvikling  
– Amerikanere må mobiliseres**

# for denne politik

*Leder fra LaRouche PAC, 10. juli, 2017* – Præsident Trumps historiske møder med præsident Putin, og dernæst med præsident Xi Jinping, på sidelinjerne af G20-mødet i Hamborg, har igangsat en ny, politisk kraft i verden – ikke en geopolitisk kraft, der påtvinger sig andre, men en kraft for det gode, for at bringe nationer sammen med det formål at fremme deres fælles menneskehed. Alt imens Trump og Putin nu arbejder sammen for at gøre en ende på terroristernes opstand i Syrien, og potentielt i hele Mellemøsten, så har Trump og Xi Jinping atter helliget sig til samarbejde internationalt, som en del af den Nye Silkevej.

Dette ses på med rædsel af fredens fjender, der befinder sig i en tilstand af panik for at sabotere den »nye detente« (som en ekspert udtrykte det) mellem USA og Rusland. Den korrupte, tidligere CIA-chef John Brennan skældte ud og sagde, at Trumps bekendtgørelse af, at han var beæret over at møde præsident Putin, var en »uhæderlig ting at sige«. Nikki Haley sagde, på trods af, at hun blev udnævnt af Trump til permanent repræsentant i FN, efter Trumps produktive og venskabelige møde med præsident Putin, at »vi kan ikke stole på Rusland, og vi vil aldrig stole på Rusland«.

Aldrig nogensinde? »En sådan giftighed er sindssygt«, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag under en telefonkonference med medlemmer af *EIR's* efterretningsteam. »Vi må indlede en dialog mellem kulturer. Hvert land er en enhed, med et sprog og en kultur. Det er måske ikke perfekt, men det består af mennesker, der tilsammen udgør menneskeheden.« At sige, at vi aldrig vil kunne stole på Rusland, tilføjede hun, »er værre end KKK's insisteren på, at sorte mennesker aldrig bør få politiske rettigheder. Hver nation har en historie, med perioder med udvikling og perioder med forfald, men nationer består af mennesker«.

Trump, sagde hun, »har vist, at man kan tale med folk, både i USA og i andre nationer, på en måde, hvor de ikke føler, de bliver løbet over ende. Vi befinder os nu i en situation, hvor vi kan kæmpe for menneskeheden som helhed«. Den Amerikansk-kinesiske Omfattende Økonomiske Dialog, der efter planen skal mødes den 19. juli for at drøfte resultaterne af »100-dages planen«, der blev igangsat af Trump og Xi på topmødet den 6. april på Mar-a-Lago, »kan demonstrere, hvordan en ny, økonomisk virkelighed kan se ud internationalt«, sagde Zepp-LaRouche.

Der er uden for enhver tvivl en bølge af vrede i USA over forsøget på at vælte præsident Trump og den russofobi, der er kernen i denne indsats. Denne vrede kan og må vendes til optimisme, baseret på den kendsgerning, at det nye samarbejde mellem Rusland, Kina og USA giver en basis for at bringe USA tilbage til dets historiske rolle som et »Håbets bager« for verden snarere end dets rolle under Bush og Obama som et redskab for Wall Streets nedskæringspolitik og britisk neokolonialistisk krigsførelse.

Lyndon LaRouche sagde i samme telefonkonference i dag, at, for at bringe dette til at bære frugt, må der være en national bevægelse, en organiseret proces, der kan adressere det igangværende sammenbrud af nationens finansielle institutioner og nationens forfaldne infrastruktur. I dag, 10. juli, er Dag Ét af »Helvedessommeren«, som New Yorks guvernør Cuomo kaldte det, med afsnit af jernbaneknudepunktet på Penn Station for regionale tog, og New Yorks undergrundsbane, der bliver lukket ned for reparationer, der er gået langt over tiden, og bevirker endnu større kaos end det, der er blevet det normale forløb, med afsporinger, forsinkelser og sammenbrud i hele systemet. Kun en fremgangsmåde i den Nye Silkevejs ånd for at genopbygge New Yorks transportsystem og anden, forfalden infrastruktur i New York og andre amerikanske byer, kan vende kaskaden af kollaps, der nu finder sted i hele nationen.

Det nødvendige program forklares i LaRouches Fire Love: Glass-

Steagall, nationalbankpraksis, dirigeret kredit til den fysiske økonomi og den nødvendige drivkraft i form af videnskab, centeret omkring fusionskraft og rumprogrammet. Forsvaret af Trumps præsidentskab og konsolideringen af partnerskabet med Rusland og Kina, kræver et sådant nationalt fokus fra mobiliserede borgere.

---

## **Det bedste resultat af G20-topmødet var mødet mellem Putin og Trump.**

### **Artikel af Helga Zepp-LaRouche.**

*8. juli, 2017* – Præsidenterne for de to største atommagter i verden, Donald Trump og Vladimir Putin, har holdt deres første, personlige møde inden for rammerne af G20-topmødet i Hamborg, og iflg. udtalelser fra den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson »var der en god kemi« og samtalen var konstruktiv, hvilket også blev understreget af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov. Og Trump udtalte: »Vi ser frem til mange positive ting, der vil ske for Rusland og USA, og for alle berørte.«

Rent konkret blev der truffet beslutning om en våbenstilstand i Syrien og en ny kommunikationskanal for Ukraine, og der blev bl.a. talt om Nordkorea, terrorisme, cyber-sikkerhed og nye ambassadører. Hvem, der for alt i verden kerer sig om verdensfred, kunne ikke føle sig dybt lettet over dette resultat, der naturligvis må følges op af yderligere

samarbejde? Kun hårdkogte krigsmagere og bagtalende redaktører, som dem i *Washington Post*, kunne ikke skjule deres ærgrelse over, at de to ræve – sagt i al respekt – har udmanøvreret det transatlantiske, neoliberale *establishment*. For, netop for at forhindre denne form for amerikansk-russisk samarbejde, som Trump havde lovet under sin valgkampagne, havde de britiske og amerikanske efterretningstjenester, hvis poster stadig var besat af folk fra Obama-administrationen, spillet et aftalt spil med eventyret om »Russia-gate«.

Bortset fra dette fremragende møde, viste G20-topmødet i Hamborg atter engang, at den neoliberale globaliserings gamle, økonomiske models skrøbelighed ikke kan skjules ved hjælp af et dekoreret udstillingsvindue. Forbundskansler Merkel havde tydeligvis tænkt sig, at Hamborg skulle være dette udstillingsvindue, som »Verdens Port«, som symbol på den globale frihandel.

Og hvad kom der så ud af det? 130 millioner euro til en foranstaltning, hvor 'sherpaerne' (dvs. regeringers chefforhandlere ved arrangementer såsom G20, -red), i betragtning af den manglende, indholdsmæssige overensstemmelse mellem G20-statslederne, i sidste øjeblik måtte tinge om formuleringen af slutkommunikatet, i hvilket klimaspørgsmålet praktisk talt simpelt hen blev udeladt. Ingen diskussion om, og da slet ingen løsning på, et globalt finanssystem, hvis himmelråbende uretfærdighed gør kløften mellem fattig og rig stadig større, og imod hvilket den fredelige del af demonstranterne protesterede, og hvor en krise, værre end i 2008, hvert øjeblik kunne indtræffe.

Til omkostningerne må man desuden henregne et par millioner til de skader, som de forummede voldsmænd har anrettet – biler i brand, smadrede butiksruder, plyndrede butikker osv., for slet ikke at tale om lægeudgifter til de over 230 tilskadekomne politibetjente og et ukendt antal yderligere personer. Hvordan kunne det dog komme til en så katastrofal fejlvurdering af sikkerhedssituationen? Indenrigsminister de

Maziere havde fyndigt erklæret, at enhver vold ville blive kvalt i fødslen. Det så vi sandelig.

I maj havde Hamborgs indenrigsminister Andy Grote ret så arrogant meddelt: »Det er en chance for, at regeringschefer med en autokratisk, populistisk baggrund forstår, hvordan et levende, demokratisk samfund fungerer, og hvor dybe uoverensstemmelserne er«; »I princippet er det en festival for demokratiet«, og »G20-topmødet bliver også en demonstration af moderne politiarbejde«. Talsmand for regeringen, Steffen Seibert, erklærede ligeledes i 2016, at terrænet opfylder alle »logistiske og sikkerhedstekniske krav« for et G20-topmøde.

Hamborgchefen for det Tyske Politiforbund, Jan Reinecke, giver udelukkende politikken skylden for de talrige tilskadekomne politibetjente og ødelæggelserne i byen: »Hamborg burde aldrig have været åstedet for G20-topmødet.« Det havde han ret i. Det, der tydeligvis var tænkt at være en strålende iscenesættelse for Merkels verdensdiplomati – en ønskeopvisning, der forhindrede en vurdering af sikkerhedssituationen – er gået godt og grundigt galt.

Det er naturligvis et spørgsmål, hvordan det overhovedet kunne komme til en så eklatant fejlvurdering af en del af demonstranternes potentiale for vold. I betragtning af den totale udspionering af verdens befolkning, som udføres af NSA, GCHQ og deres diverse samarbejdsaftaler med BND (den tyske efterretningstjeneste) og andre europæiske tjenester, undrer det dog meget, at politikken i den grad kunne blive fanget på den forkerte fod. Endnu mere aparte er den allerede nævnte indenrigsminister Grotes argument om, at politiet ikke greb ind, da bøllerne i Hamborg-bydelen Schanzenviertel rasede, fordi der var »fare for betjentenes liv og lemmer«. Når staten ikke længere kan sikre sine borgeres sikkerhed, har den mistet magtmonopolet.

Forløbet af dette G20-topmøde burde være en anledning for alle til at reflektere over præmisserne for den aktuelle politik.

Kan et navn som G20 overhovedet frembringe løsningen på denne verdens eksistentielle udfordringer, når de såkaldte 'sherpaer', i stedet for at blive enige om principper, doktorerer på formuleringer, der skal tapetsere hen over modsætningerne? G20, der blev grundlagt i 1999, har allerede under systemkrisen i 2008 vist sig at være ude af stand til at drage fordel af dette øjeblik til en virkelig reorganisering af det allerede dengang bankerotte finanssystem. I stedet for blev, på G20-topmødet i Washington den 15. november, 2008, sporskiftet indstillet for politikken med den vidunderlige forøgelse af likviditet, der er associeret til al den uretfærdighed, som har befordret den globale revolte imod denne politik – fra Brexit over præsident Trumps valgsejr og til den italienske befolknings nej under folkeafstemningen om forfatningsændringen, og frem til den fredelige del af protesterne mod G20-topmødet.

En helt anden model for samarbejde mellem staterne blev netop for nylig demonstreret på Silkevejs-topmødet, det såkaldte »Bælte & Vej Forum«, der fandt sted i Beijing i maj måned. Her deltog 110 nationer i en konference, hvor grundlaget var det gensidige samarbejde på basis af et win-win-samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej. Dette initiativ har mange aspekter, som f.eks. opbygningen af den internationale infrastruktur, opbygningen af industri og landbrug, samarbejdet om videnskab og forskning, kulturel udveksling og samarbejde omkring rumfart, for nu at nævne de vigtigste områder.

Fordi denne model drejer sig om et samarbejde omkring reelle principper, der tager de gensidige interesser i betragtning og generelt etablerer et højere fornuftsplan, fungerer det på en harmonisk måde. Lykkeligvis er det i færd med at blive gennemført.

Ud over topmødet mellem Trump og Putin, var der en yderligere, potentielt set meget positiv udvikling, der blev synlig under G20-topmødet. Frem for alt den fornyede skærpelse af

flygtningekrisen, såvel som også den positive virkning af Kinas omfangsrige investeringer i jernbaner, dæmninger, kraftværker, industriparker og landbrug i Afrika, har åbenbart vækket den erkendelse hos fr. Merkel, at Tyskland må ændre sin politik over for Afrika. Relativt kort tid før topmødet i Hamborg fik alle ministerier besked på at udarbejde nye koncepter for relationerne med Afrika inden for handel og økonomi.

Under mødet mellem præsident Xi og forbundskansler Merkel blev det kinesisk-tyske samarbejde om byggeriet af et vandkraftværk i Angola således annonceret, og Merkel betegnede dette som modellen for lignende samarbejde. Samtidig fandt der i Berlin yderligere et møde sted, med deltagelse af flere ministerier, hvor en intensivering af de fælles, tysk-kinesiske investeringer i Afrika stod på dagsordenen. At dette er et skridt i den rigtige retning, bliver synligt derigennem, at den britiske avis *The Economist* anser det for nødvendigt at angribe Merkels nye Afrika-politik og at understrege, at hun under ingen omstændigheder skulle være den nye »leder af det frie Vesten«.

For øvrigt gør *Washington Posts* hysteriske kommentar om mødet mellem Trump og Putin det ikke alene klart, at dette møde virkelig var en succes, men også, at mainstream-medierne virkelig er menneskehedens modstandere.

Selv om G20-topmødet var en katastrofe, så er det dog ikke dårligt alt sammen, og derfor eksisterer der absolut en chance for at virkeliggøre de ting, som G20-topmødet forsømte, og sætte på dagsordenen: Reorganiseringen af det transatlantiske finanssystem gennem vedtagelsen af Glass/Steagall-loven, skabelsen af et nyt kreditsystem i Alexander Hamiltons tradition, såvel som også USA's og de europæiske nationers samarbejde med den Nye Silkevej – frem for alt omkring den økonomiske opbygning i Sydvestasien og i Afrika.

*Foto: Politiet brugte vandkanoner og tåregas mod de voldsomme*

*demonstrationer under G20-topmødet i Hamborg, 7.-8. juli, 2017.*

---

# **Xi Jinping til G20 topmøde: Bevar fokus fra Hangzhou- topmødet på win-win-løsninger og innovation**

9. juli, 2017 – Den kinesiske præsident fokuserede i vid udstrækning på globale, økonomiske spørgsmål i sin officielle tale til G20-topmødet i Hamborg den 7. juli og opfordrede til, at man gjorde fremskridt mht. de punkter, der blev aftalt under sidste års G20-topmøde, der blev holdt i Hangzhou, Kina. Xi understregede behovet for at »søge vinder-løsninger for alle på de fælles udfordringer, der konfronterer os«, og at »vi bør skabe nye kilder for vækst i den globale økonomi. Innovation er, mere end noget andet, en sådan ny kilde til vækst«.

Xi afsluttede sine bemærkninger ved at referere til det succesrige Bælte & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj i år, hvor vi, »ledet af en ny vision for regeringsførelse, byggede en ny platform for samarbejde for at udnytte nye kilder til vækst. Forpligtelsen fra Bælte & Vej Forum er i høj grad forenelig med målet for G20.«

I endnu en tale den 8. juli opfordrede Xi G20 til at gøre mere for at hjælpe Afrikas udvikling og erklærede, at »Kina er en oprigtig partner for Afrika ... Kina støtter Afrikas udvikling

gennem konkrete projekter, hvor der ikke er tilknyttet politiske betingelser».

*Foto: Kinas præsident Xi Jinping ses her i samtale med Sydafrikas præsident Jacob Zuma, med hvem han havde et møde på sidenlinjerne af G20 i Hamborg.*

---

## **Præsident Trump møder præsident Xi på sidelinjen af G20**

9. juli, 2017 – USA's præsident Donald Trump og Kinas præsident Xi Jinping holdt et substantielt, bilateralt møde ved afslutningen af G20 i Hamborg. Mødet var meget venskabeligt og varede halvanden time og blev kun afkortet af præsident Trumps afrejseplan.

Præsident Xi talte med reportere ved mødets begyndelse og sagde, »Det glæder mig at møde præsident Trump igen i Hamborg. Vi havde et meget succesfuldt møde på Mar-a-Lago i begyndelsen af april. Derefter har vi haft flere telefonsamtaler og har opbygget en tæt kontakt. I de seneste tre måneder har vore hold arbejdet på den konsensus, vi opnåede, og har satset på udveksling og samarbejde for at opnå nye fremskridt. Vi påbegyndte den første runde af kinesisk-amerikansk diplomati- og sikkerhedsdialog. Og den 100-dages Økonomiske Handleplan er begyndt at vise resultater. Begge sider opretholder ligeledes en tæt kommunikation mht. de internationale og regionale spørgsmål. Vi ser selvfølgelig også, at de følsomme spørgsmål i de kinesisk-amerikanske relationer fortsat består. Der er behov for meget arbejde.«

Alt imens Xi bemærkede de uoverensstemmelser, der var omkring flere af spørgsmålene, sagde han, »ved at styrke samarbejdet mellem Kina og USA, styrker det fred og fremgang i verden, og det er også i kinesernes, amerikanernes og folk i hele verdens interesse. Vi vil gerne arbejde sammen med USA og støt blive på samme kurs for at udvikle relationerne mellem Kina og USA. Vi bør gensidigt respektere hinanden, være til gensidig fordel og udforske områder for samarbejde.«

I sit svar sagde Trump, »På vegne af USA vil jeg gerne sige, at det er en ære at have lært Dem at kende. Vi er ved at udvikle, og har udviklet, en vidunderlig relation. Jeg påskønner de ting, De har gjort mht. det meget betydelige problem, vi alle konfronteres med i Nordkorea – et problem, der må gøres noget ved. Og jeg er overbevist om, at, hvad enten det drejer sig om handel eller det drejer sig om Nordkorea, eller nogen af de mange ting, vil kommer til at drøfte, så vil vi komme til en succesfuld konklusion.

Handel er, som De ved, et meget, meget stort spørgsmål for USA nu, for der er i årevis, og bestemt over en lang tidsperiode, sket mange ting, der har ført til ubalancer inden for handel. Det vil vi vende omkring. Og jeg ved, at Kina især, der er en stor handelspartner; vi vil være i stand til at gøre noget, der vil blive ligeværdigt og gensidigt.«

Trump berørte ligeledes ganske kort Nordkorea, hvor der har været betragtelig »pressehype« om Trumps angivelige »skuffelse« over Kinas indsats for at få Nordkoreas leder til at mindske spændingerne. »Med hensyn til Nordkorea vil vi sluttelig opnå succes. Det kan komme til at tage længere tid, end jeg kunne ønske, eller De kunne ønske. Men til slut vil vi lykkes med det, på den ene eller anden måde«, sagde Trump.

»Jeg vil gerne takke Dem mange gange for at invitere os [til at besøge Kina i år]. Og igen, det er en ære at lære Dem og Deres hustru, en virkelig vidunderlig kvinde, at kende. Og det er en ære at have Dem som ven.«

Under en briefing til reportere på Air Force One sagde Gary Cohn, direktør for det Nationale Økonomiske Råd, til reportere: »Vi havde endnu et vigtigt, bilateralt møde i dag med Kinas præsident Xi, som varede over halvanden time og ville have varet længere, hvis vi ikke måtte stoppe for at rejse, da vi havde et tidsproblem. Men det drejede sig om meget vigtige spørgsmål. Med hensyn til Kina havde vi meget direkte drøftelser om Nordkorea. Vi havde meget direkte drøftelser om militært og sikkerhedsmæssigt samarbejde. Og vi havde meget direkte drøftelser om den omfattende, økonomiske dialog, som vi vil følge op med et møde i juli, i Washington, D.C. Så dette var meget, meget vigtige drøftelser«, understregede Cohn.

---

## **Dokumentation: Putins pressekonference ved afslutningen af G20-topmødet i Hamborg**

*9. juli, 2017* – Den russiske præsident Vladimir Putin besvarede spørgsmål fra journalister ved afslutningen af G20-topmødet i Hamborg, Tyskland. Det følgende er uddrag fra denne ordveksling:

Spørgsmål (SP): Hvordan vurderer De resultaterne af dette møde [med Trump]? ... Spurgte hr. Trump Dem direkte om Ruslands indblanding i det amerikanske valg? Kunne De lide ham personligt? Mente De, at I ville komme godt ud af det med hinanden?

Putin: Den amerikanske præsident spurgte mig direkte om dette

spørgsmål, og vi drøftede det. Og dette var ikke et enkelt spørgsmål, der var mange, og han gav dette spørgsmål stor opmærksomhed. Ruslands holdning er velkendt, og jeg gentog den. Der er ingen grund til at tro, at Rusland blandede sig i den amerikanske valgproces.

Men det vigtige er, at vi var enige om, at der ikke bør være nogen usikkerhed i denne sfære, især i fremtiden. For øvrigt nævnte jeg under den seneste topmødesamling, at dette direkte vedrører cyberspace, webkilder osv.

Den amerikanske præsident og jeg har aftalt at oprette en arbejdsgruppe og foretage fælles bestræbelser for at overvåge sikkerhed i cyberspace, sikre fuld overholdelse af internationale love inden for dette område og forhindre indblanding i landes interne anliggender. Dette vedrører primært Rusland og USA. Vi er overbevist om, at, hvis det lykkes os at organisere dette arbejde – og jeg er ikke i tvivl om, at det vil lykkes os – vil der ikke komme flere spekulationer over dette spørgsmål.

Med hensyn til personlige relationer, så mener jeg, at de er blevet etableret. Dette er, som jeg ser det: Hr. Trumps image fra Tv er meget anderledes i forhold til den virkelige person; han er en meget nede på jorden og direkte person, og han har en absolut passende holdning til den person, han taler med; han analyserer tingene ret hurtigt og besvarer de spørgsmål, han bliver spurgt om eller nye, der bliver rejst i løbet af diskussionen. Så jeg mener, at, hvis vi opbygger vore relationer i samme ånd som vores møde i går, er der god grund til at mene, at vi vil kunne genoplive, i hvert fald delvist, det niveau af interaktion, som vi har brug for ...

SP: For at følge op på et af Deres svar, kunne De venligst sige, om præsident Trump har accepteret Deres afvisning af Ruslands involvering, Ruslands indblanding i det amerikanske valg?

Putin: Jeg gentager, han stillede mange spørgsmål om denne sag. Jeg besvarede alle hans spørgsmål så langt, jeg kunne. Jeg tror, han skrev sig det bag øret og var enig. Men det ville være bedre, hvis I spurgte ham om, hvad han mener om det ...

SP: Kunne De blot sige, hvad præsident Trump sagde under jeres møde, da De sagde til ham, at Rusland ikke havde blandet sig i den politiske proces?

Putin: Han begyndte at stille sonderende spørgsmål, han var virkelig interesseret i nogle detaljer. Jeg gav ham ret detaljerede svar så langt, jeg kunne. Jeg fortalte ham om mine dialoger med den foregående administration, inklusive med præsident Obama. Men jeg føler ikke, jeg har ret til at give detaljer om mine samtaler med, lad os sige, præsident Obama; det er ikke accepteret praksis på dette niveau. Jeg mener ikke, det ville være helt passende af mig at give detaljer om vores samtale, med præsident Trump. Han spurgte mig, og jeg svarede ham. Han stillede sonderende spørgsmål, og jeg gav forklaringer. Jeg tror, han var tilfreds med disse svar ...

SP: [Om Ukraine]

Putin: Ruslands og Ukraines interesser, det russiske og det ukrainske folks interesser – og jeg er fuldstændig og dybt overbevist om dette – er sammenfaldende. Vore interesser er fuldstændig sammenfaldende. Det eneste, der ikke er sammenfaldende, er de aktuelle, ukrainske myndigheders og visse af Ukraines politiske kredsers interesser ...

Men desværre mener vore ukrainske kolleger i dag, at dette kan ignoreres. De har kun ét produkt tilbage – russofobi, og de sælger det med succes ...

SP: Hvordan vurderer de udsigten til en afgørelse i Syrien? ... Har holdningen hos den nye, amerikanske administration over for dette spørgsmål ændret sig eller er blevet mere konstruktivt, især i betragtning af gårsdagens aftale?

Putin: Om Syrien. Jo, vi drøftede dette spørgsmål med næsten alle mine samtalepartnere. Med hensyn til, om den amerikanske holdning har ændret sig eller ej – jeg ville sige, den er blevet mere pragmatisk. De synes ikke at have ændret sig generelt, men der er nu en forståelse af, at, ved at kombinere bestræbelserne, kan vi opnå en masse. Aftalen fra i går om den sydlige deeskaleringszone er klart et resultat af denne forandring. I ved, andre kan reagere, som de vil, men jeg kan fortælle jer, at dette er et af de gennembrud, vi har skabt i vores arbejde med præsident Trump. Dette er et reelt resultat af samarbejde, inklusive med USA ... Under alle omstændigheder, så er det faktum, at aktive, militære operationer er ophørt; det faktum, at vi nu drøfter deeskaleringszoner, et enormt skridt fremad ... Nu må vi blive enige om de nøjagtige grænser for disse zoner, og hvordan sikkerheden vil blive sikret dér ...

SP: [udenrigsminister Tillerson har sagt, Assad ikke kan blive.]

Putin: Hr. Tillerson er en meget anset mand, han fik den russiske Venskabsorden, og vi har stor respekt for ham, og vi synes om ham. Men han er ikke borger i Syrien, og Syriens fremtid, og præsident al-Assads fremtid som en politisk person, må afgøres af det syriske folk.

---

**Helga-Zepp LaRouche:  
Hvis Trump, Putin og Xi  
arbejder sammen,**

# kan verden bevæge sig væk fra afgrunden og hen imod et Nyt Paradigme

*Leder fra LaRouche PAC, 9. juli, 2017* – G20-mødet, der blev holdt i Hamborg, Tyskland, den 7.-8. juli, frembragte intet, der ligner den form for politiske initiativer, der kræves for at overvinde den dødbringende krise, som konfronterer menneskeheden, og den transatlantiske sektor i særdeleshed. Det adresserede ikke den globale finanskrisen, med dens \$1,5 milliard store, bankerotte derivatspekulation. Det diskuterede ikke gennemførelsen af en politik for global Glass/Steagall, eller for et kreditsystem i Hamiltons tradition, der alene kan vende de vestlige, fysiske økonomiers dødbringende kollaps, som Lyndon LaRouche endegyldigt har vist i sine Fire Love. Mødet stillede heller ikke spørgsmålet om at erstatte geopolitik og krig med en ny fremgangsmåde inden for globale relationer. Så i denne betydning levede G20-topmødet slet ikke op til det, den burde have opnået.

Alligevel kom der et meget positivt resultat ud af topmødet – ja, faktisk et gennembrud for strategisk fremskridt – for det meste som et resultat af en række bilaterale møder, der skaber historie, på sidelinjerne af topmødet, især det produktive møde mellem den amerikanske præsident Donald Trump og den russiske præsident Vladimir Putin – på trods af alle bestræbelser fra Det britiske Imperiums og dets amerikanske allieredes side på at forsøge at forhindre det i at ske.

Det er sædeles signifikant, at det russiske nyhedsbureau, TASS, valgte at udgive Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouches vurdering mht. mødet mellem de to præsidenter, i en artikel med titlen, »Ekspertvurdering: Det lykkedes ikke antirussisk kampagne i USA at blokere for et succesfuldt møde mellem Putin og Trump«, og som understregede Zepp-LaRouches

vurdering, der lød, at de to præsidenter »har overensstemmende synspunkter mht. deres ikke-accept af krige og interventioner og indblanding i andre landes anliggender«.

Enig i Zepp-LaRouches synspunkt, sagde ruslandsekspert og fremtrædende historiker, Stephen Cohen, til Fox Tv, at den overskrift, han ville give Trump-Putin-mødet, er: »En potentielt ny, historisk detente og et anti-koldkrigspartnerskab indledtes af Trump og Putin; imidlertid optrappes bestræbelser på at sabotere det«. Cohen sagde, Trump havde været »politisk modig«, og at »i dag blev vi muligvis vidne til, at præsident Trump voksede frem som en amerikansk statsmand«.

Under en diskussion med medarbejdere i dag mindede Helga Zepp-LaRouche om, at Trump og Kinas Xi Jinping havde holdt et meget succesfuldt møde på Mar-a-Lago tilbage i april måned; og at der umiddelbart forud for G20-topmødet havde været et strategisk møde mellem Xi Jinping og Putin i Moskva, som af begge sider blev karakteriseret som årets vigtigste, diplomatiske begivenhed og beskrev relationen mellem deres to lande som den bedste nogensinde. Nu har der, sagde Zepp-LaRouche, været et meget lovende, første møde mellem Trump og Putin. Så hvis disse tre præsidenter virkelig kan arbejde sammen, vil verden bevæge sig et gigantskridt fremad, og bort fra afgrunden og i stedet i retning af et nyt paradigme.

Der er selvfølgelig meget mere arbejde, der skal gøres. Det britiske Imperium må stadig overvindes. Man kan trygt stole på, at flokken på Wall Street og i City of London – samt deres bydreng i det Demokratiske Partis Obama-lejr, og også de Republikanske neokonservative – vil gå bersærk over deres mislykkede forsøg på at standse Trump-Putin-topmødet, og vil optrappe deres kampagne for at vælte Trump-administrationen. Der er faren for fremprovokerede krige på utallige scener over hele planeten. Men sejr er i sigte.

Zepp-LaRouche opfordrede den internationale LaRouche-bevægelse

til at optrappe kampagnen for at sætte disse spørgsmål på dagsordenen, som G20-topmødet officielt undlod: nemlig LaRouches Fire Love, og at USA og Europa officielt fuldt og helt tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet. Få folk til at støtte op omkring os, som kilden til de afgørende ideer, der driver denne udvikling fremad.

*Foto: Præsidenterne Trump og Xi på G20-topmødet i Hamborg, Tyskland, 8. juli, 2017. (photo realdonaldtrump/instagram)*

---

## **Ruslands TASS bringer artikel om Helga Zepp-LaRouche: Det mislykkedes for anti-russisk kampagne i USA at blokere for succesfuldt Putin/Trump-møde**

9. juli, 2017 – En artikel den 8. juli af TASS-korrespondent Ivan Pilshchikov er helt dedikeret til at præsentere Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouches »ekspertvurdering« af mødet den 7. juli i Hamborg, Tyskland, mellem Putin og Trump. Artiklen, der følger nedenfor i sin helhed, har følgende understregende indledning: »Leder af Schiller Instituttet mener, den russiske og den amerikanske præsident 'har overensstemmende synspunkter mht. deres ikke-accept af krige og interventioner og indblanding i andre landes anliggender'.«

*NEW YORK, 8. juli /TASS-korrespondent Ivan Pilshchikov/.*

Den russiske præsident Vladimir Putins første møde med sin amerikanske kollega Donald Trump gik ekstremt godt, på trods af den igangværende, anti-russiske kampagne i USA, og det rejser håbet om et faktisk samarbejde mellem Moskva og Washington. Helga Zepp-LaRouche, præsident for det internationale Schiller Institut, der beskæftiger sig med politiske og økonomiske spørgsmål, udtrykte denne mening i en samtale med TASS' korrespondent.

## **Et gennembrud i relationer**

»Jeg mener, dette er et seriøst gennembrud, i betragtning af situationen gennem de seneste seks måneder«, sagde hun og forklarede, at hun mente den konstruerede skandale i USA, pisket op omkring beskyldninger om russisk indblanding i det amerikanske præsidentvalg i 2016. Zepp-LaRouche understregede, at medierne og den nye amerikanske leders politiske modstandere havde lanceret disse bestræbelser med ét formål: at gøre det umuligt for Trump at gennemføre sit kampagneløfte om at forbedre relationer med Rusland.

Blandt de vigtigste resultater af mødet pegede lederen af Schiller Instituttet på den opnåede aftale om en våbenstilstand i det sydvestlige Syrien, udnævnelsen af Kurt Volker til USA's særlige repræsentant mht. Ukraine og udvekslingen af synspunkter om Nordkorea, såvel som også udsigterne for samarbejde om terrorbekæmpelse og om cybersikkerhed.

»Hvis de to største atommagter begynder at drøfte disse spørgsmål, er det et gigantisk skridt fremad for fredsbevaring«, understregede hun.

## **Overensstemmende synspunkter**

Zepp-LaRouche mener, at mødet fortjener at blive set som positivt for begge sider. »Det havde været bedre, om de var mødtes tilbage i januar. Men det blev udsat pga. denne anti-russiske kampagne i USA«, bemærkede hun. Schiller Institut-

præsidenten understregede, at »hvis forståelse på et personligt plan er blevet etableret mellem de to ledere af de to stærkeste atommagter, betyder det, at mødet var meget succesfuldt«.

Hun observerede, at det helt klart fremstår, at Trump og Putin »har overensstemmende synspunkter mht. deres ikke-accept af krige og interventioner, indblanding i andre landes anliggender og organiseringen af 'farvede revolutioner'. De er begge fremragende ledere, på trods af bestræbelserne fra de førende, vestlige mediers side på at fremstille tingene anderledes«, understregede eksperten.

### **En stor 'Trojka'?**

Zepp-LaRouche mener, at der er flere faktorer, der giver grund til håb om, at, med Trump i embedet, »vil der blive positivt samarbejde blandt de tre vigtigste lande – Rusland, Kina og USA«. Hun sagde, at dette især indikeres af den amerikanske præsidents positive møder med Putin i Hamborg og med Kinas formand Xi Jinping i april på Trumps Mar-a-Lago ferieresort i Florida.

»Vi kan ikke løse alle nutidens problemer på basis af gamle modeller«, understregede Zepp-LaRouche. Hun bemærkede, at de trilaterale relationer mellem Moskva, Beijing og Washington, inklusive om økonomiske og sikkerhedsmæssige spørgsmål, kunne blive det »nye paradigme«.

Schiller Instituttet er en del af Lyndon LaRouches internationale bevægelse, der er fortalere for en tilnærmelse mellem USA og Rusland og de andre medlemslande i BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika).

I december 2016 lagde aktivister fra Schiller Instituttet blomster ved det Russiske Generalkonsulat i New York til minde om ofrene for Tu-154-flystyrtet og sang den russiske nationalsang foran indgangen til bygningen. I januar holdt de en ceremoni til minde om dem, der døde i flystyrtet, ved

Tåremonumentet af kunstneren Zurab Tsereteli, i Bayonne, New Jersey.

(Oversat til engelsk for Schiller Institutet fra russisk: <http://tass.ru/mezhdunarodnaya-panorama/4399522>)

---

## **Putins pressekonference på G20 understreger, hans møde med Trump var en god begyndelse for at forbedre relationer, og fremskridt om Syrien**

*9. juli, 2017* – Den russiske præsident Vladimir Putin holdt en vidtrækkende pressekonference ved slutningen af G20-topmødet i Hamborg den 8. juli. Under pressekonferencen besvarede han spørgsmål om sit lange, bilaterale møde med den amerikanske præsident Donald Trump, hvem han beskrev som »en person, der er nede på jorden og meget direkte«, og som »analyserer tingene ret hurtigt«. Putin sagde, at »Jeg mener, at, hvis vi opbygger vore relationer i samme ånd som vores møde i går, er der god grund til at mene, at vi vil kunne genoplive, i det mindste delvist, det niveau af interaktion, vi har brug for«. Forespurgt, om de russisk-amerikanske relationer kan trækkes ud af den dybe krise, sagde Putin: »Det håber jeg meget, og det ser for mig ud, som om vi har opbygget visse forudsætninger for dette.«

Om det berygtede spørgsmål om angivelig russisk »indblanding«

i det amerikanske præsidentvalg, erklærede Putin: »Den amerikanske præsident spurgte mig direkte om dette spørgsmål, og vi drøftede det. Og dette var ikke et enkelt spørgsmål, der var mange, og han brugte meget opmærksomhed på dette spørgsmål. Ruslands holdning er velkendt, og jeg gentog den. Der er ingen grund til at tro, at Rusland blandede sig i den amerikanske valgproces ... Jeg besvarede alle hans spørgsmål så langt, jeg kunne. Jeg tror, han skrev sig det bag øret og var enig. Men, det ville være bedre, hvis I spurgte ham om, hvad han mener om det.«

Putin kom stærkt ud med det opnåede fremskridt mht. Syrien er erklærede, at aftalen om den sydlige deeskaleringszone »er et af de gennembrud, vi har gjort i vores arbejde med præsident Trump. Dette er et reelt resultat af samarbejde, inklusive med USA ... Det faktum, at aktive, militære operationer er ophørt; det faktum, at vi nu drøfter deeskaleringszoner, er et enormt skridt fremad«.

(Længere uddrag af Putins pressekonference vil følge som dokumentation, -red.)

---

## **Bryd jorden og få skovlene i gang, Nu!**

*Leder fra LaRouche PAC, 8. juli, 2017 – Gårsdagens møde mellem præsidenterne Trump og Putin var et gennembrud. Som Helga Zepp-LaRouche i dag sagde, »de to gamle ræve overlistede alle andre«.*

Udenrigsminister Tillersons pressebriefing i går var ligefrem.

Han begyndte med Syrien, hvor de to sider netop var nået frem

til en aftale om en våbenstilstand i den sydlige del som en begyndelse hen imod yderligere samarbejde dér – et samarbejde, som de to præsidenter længe diskuterede.

Derudover har USA, på anmodning af præsident Putin, udnævnt en Særlig Repræsentant for Ukraine.

Med hensyn til det obligatoriske spørgsmål om (den falske påstand om) russisk indblanding i de amerikanske valg sagde Tillerson, at de havde diskuteret det, »Men jeg mener, at det, som de to præsidenter korrekt fokuserede på, er, hvordan går vi frem, hvordan går vi videre frem herfra. Men det står ikke klart for mig, at vi nogensinde vil komme overens om en løsning, vi er enige om, om dette spørgsmål [valgene], mellem de to nationer.

Så spørgsmålet er, hvad gør vi nu? Og jeg mener, at relationen – og dette gjorde præsidenten meget klart – er for vigtig, og det er for vigtigt til ikke at finde en vej, vi kan gå frem ad ...«

Tillerson var ganske veltalende omkring mødets overordnede karakter.

»Med hensyn til karakteren af de 2 timer og 15 minutter, så lad mig først sige – mødet var meget konstruktivt. De to ledere, ville jeg sige, kom meget hurtigt i kontakt med hinanden. Der var en meget klar, positiv kemi imellem dem. Jeg mener, igen – og jeg tror, det positive, jeg observerede – og jeg har haft mange, mange møder med præsident Putin før – er, at der ikke var en masse gentagelse af tidligere retstvist. Jeg mener, begge ledere føler, at der er mange ting i fortiden, som vi begge er utilfredse med. Vi er utilfredse, og de er utilfredse.

Jeg mener, at perspektivet hos dem begge var, at dette er en virkelig vigtig relation. De to største atommagter i verden. Det er en virkelig vigtig relation. Hvordan begynder vi at få dette til at fungere? Hvordan lever vi med hinanden? Hvordan

arbejder vi med hinanden? Vi må simpelt hen finde en vej at gå frem ad. Og jeg mener, at dette blev – dette blev udtrykt om og om igen, utallige gange, af begge præsidenter, mener jeg, dette stærke ønske.

Det er i dag en meget kompliceret relation, fordi der er så mange spørgsmål på bordet. Og én af grundene til, at det tog så lang tid, mener jeg, er, at, da de først mødtes og ret hurtigt lærte hinanden at kende, var der så meget at tale om – alle disse spørgsmål. De kom stort set ind på alt, i en eller anden grad. Og jeg mener, der var et sådant niveau af engagement og ordvekslinger, og ingen af dem ønskede at stoppe. Jeg måtte minde præsidenten [om tiden] flere gange, og folk stak hovedet inden for døren. Og jeg tror sågar – de sendte førstedamen [Melania Trump] ind på et tidspunkt for at se, om hun kunne få os ud derfra, men det virkede heller ikke. (Latter.)«

Spørgsmål: »Er det rigtigt?«

Tillerson: »Men – ja, det er sandt. Men det var ...«

Spørgsmålet: »Hvad var tidsplanen?«

Tillerson: »Jamen, vi fortsatte en time endnu efter hun var kommet ind. (Latter) Så det lykkedes helt klart ikke for hende.

Men jeg mener – det, jeg har beskrevet for jer, de 2 timer 15 minutter, det var et ekstraordinært møde. Jeg mener, der er simpelt hen – der er så meget for os at tale om. Og det var en god begyndelse. Jeg vil fortælle jer, at vi brugte meget, meget lang tid på Syrien, med en lang, detaljeret ordveksling om den aftale, vi havde indgået i dag – det blev annonceret – men også, hvor vi går hen, og at forsøge at få langt større klarhed over, hvordan vi ser dette udspilles, og hvordan Rusland ser det udspilles, og hvor ser vi ens på det, og hvor er vi uenige, og har vi de samme mål i tankerne.

Og jeg vil sige, at, i det store og hele, så er vore mål nøjagtig de samme. Hvordan vi kommer frem til det, har vi hver vores syn på. Men der er meget mere ensartethed dér, end der er uoverensstemmelser. Så vi ønsker at bygge på ensartethed, og vi brugte meget tid på at tale om de næste skridt. Og dér, hvor der er uoverensstemmelser, har vi mere arbejde mht. at komme sammen og forstå. Måske har de den rette fremgangsmåde, og vi har den forkerte.

Så der blev brugt meget tid på Syrien, fordi der har været så meget aktivitet omkring det.«

Der kunne siges meget mere om implikationerne af dette møde, og vi (LaRouche PAC's Nyhedstjeneste for abonnenter, -red.) rapporterer om noget af det i dagens nyheder. Men det, vi allerede har sagt, turde være rigeligt til at lægge legitime tvivl i bero.

Hvor går vi hen herfra? Svaret er, at vi må gribe dette svangre øjeblik for at bryde jorden mht. de store arbejder og infrastrukturprogrammer, der er presserende nødvendige i USA's »Helvedessommer« med nedlukning af transportinfrastruktur for at udføre reparationer – og sandsynligt kaos – der efter planen begynder denne mandag, den 10. juli. Faktisk begyndte det tidligere, sidste torsdag aften, med en afsporing på Penn Station – den tredje siden marts.

En overhængende, ny finanskriser går hastigt frem for atter at slå til. Og de »glemte mænd og kvinder«, der udgjorde udslaget ved præsidentvalget i 2016, slår fortsat sig selv ihjel – eller, som Bill Clinton udtrykte det, »dør af et knust hjerte«. Bedste skøn lyder, at endnu 59.000-65.000 døde af narkooverdosis alene i 2016 – det er flere end de 58.000 amerikanske soldater, der døde under hele Vietnamkrigen. Føj hertil omkring 100.000 alkoholrelaterede dødsfald og titusinder af deciderede selvmord.

Vi må drage fordel af aktuelle omstændigheder – af vore

internationale muligheder, og af den første fornuftige, siddende amerikanske præsident i dette århundrede – og gå til omgående handling for at smadre cyklussen med inertie og modløshed, noget i retning af det, Franklin Roosevelt og Harry Hopkins gjorde i 1933 under en krise af en mindre størrelsesorden. Vi må omgående tage det første spadestik i de massive programmer for infrastruktur og jobs, der er så påtrængende nødvendige. Det kan én enkelt mand ikke gøre – selv ikke, hvis han er præsident.

---

**»Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«**

**Helga Zepp-LaRouches  
hovedtale til  
Schiller Instituttets m. fl.  
Konference,  
Mad for Fred, New York, 7.  
juli, 2017. (PDF)**

*Det er bestemt sandt, at tiden for den unipolære verden er forbi, men multi-polaritet er stadig ikke løsningen, for det indbefatter stadig geopolitik, der var årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og denne geopolitik er stadig i operation, i Nordkorea, i Syrien og i Ukraine.*

*Vi må derfor finde et højere niveau. Vi må få verden frem til at blive det, præsident Xi Jinping altid kalder »et samfund*

*for menneskehedens fælles fremtid». Et stort skridt i denne retning kunne være mødet mellem præsident Trump og præsident Putin, der mødes i dag for første gang som præsidenter. Dette er selvfølgelig et meget vigtigt skridt, for mellem præsident Trump og præsident Xi Jinping er der allerede etableret en meget positiv relation, så det er meget, meget afgørende, hvad der kommer ud af Trump-Putin-mødet. For de spørgsmål, vi må løse, er presserende og dramatiske.*

Download (PDF, Unknown)

*Videoklippen med Helgas tale kan ses her, start 15:45 min.:*

---

# **International konference i New York: Mad for Fred, 7. juli, 2017**

*(Denne introduktionstekst forekommer på invitationen til konferencen):*

Efter sin tale som deltager i Topmødet for Globale Tænketaanke under Bælte & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, sagde Helga Zepp-LaRouche, stifter og formand for Schiller Institutet, i et interview til *Shanghai Daily*:

»Jeg mener, at Bælte & Vej Initiativet betyder et revolutionerende skridt hen imod en ny epoke i civilisationen. Ideen om at have win-win-samarbejde mellem nationer er første

gang, et konkret koncept for at overvinde geopolitik er blevet fremsat.

Eftersom geopolitik var årsagen til de to verdenskrige, mener jeg, det er et fuldstændig nyt paradigme for tankegang, hvor en idé, der fremsættes af ét land, samtidig vil have den nationale interesse i overensstemmelse med hele menneskehedens interesse. Dette er aldrig tidligere sket.

Dette har indgydt et enormt håb blandt udviklingslandene om, at de har en mulighed for at overvinde fattigdom og underudvikling. Og jeg mener, dette er et initiativ, der vil vokse, indtil alle kontinenterne er forbundne gennem infrastruktur og udvikling.«

I samarbejde med Kinas Energifondskomite og Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur, afholder Schiller Instituttet en konference i New York City fredag, den 7. juli, 2017. Vi vil bringe sammen, landbrugsledere, forskere og ingeniører inden for landbrug og politiske og diplomatiske, officielle personer fra hele USA, ledere fra Kina og fra andre nationer. Opgaven bliver at formulere en politik for fødevareproduktion og handel – i kølvandet på gennembruddet med Bælte & Vej Forum i Beijing i maj, 2017 – for omgående og radikalt at UDVIDE den globale fødevareproduktion og brødføde verden, katalyseret gennem den mest avancerede, 21. århundredes nuklear- og satellitteknologi.

Den amerikanske økonom og videnskabsmand, Lyndon LaRouche, der for 29 år siden var den oprindelige ophavsmand til konceptet og politikken med den »økonomiske udviklingskorridor« – i dag kendt som Verdenslandbroen – erklærede i sin rapport fra 1983, *'Der er ingen grænser for vækst'*, at nationer nu, med de eksisterende teknologier, har evnen til at producere tilstrækkelig med fødevarer af høj kvalitet til at brødføde 25 mia. mennesker, med en sund kost!

Han påpegede desuden, at Afrikas udvikling er af strategisk

betydning – dvs., af strategisk betydning for Asien og for hele verdens befolkning. Hr LaRouche forklarede dernæst de detaljerede politikker for at virkeliggøre Afrikas potentiale for at blive både hele verdens »brødkurv« og et center for videnskab og rumforskning.

I dag, hvor 100 nationer aktivt deltager i Kinas Bælte & Vej Initiativ, er Vejen åben for at gøre netop dette!

*Billede: »Fields of Gold«, af kunstneren Jane Small.*

---

**»Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«.**

**LaRouche PAC Internationale  
Webcast,  
7. juli, 2017**

**Vært Matthew Ogden:** Jeg vil gerne indlede med at fortælle vore seere, at, i dag er en meget historisk dag. Vi har endnu ikke fået de fulde rapporter om alt, der er sket; men vi har i dag set to meget vigtige konferencer, der finder sted, mens vi taler. Én af dem er naturligvis G20-topmødet i Hamborg, Tyskland, og den anden er konferencen (Schiller Instituttet, Kinesisk Energifond, Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur), der finder sted i New York her i USA. Sidstnævnte er selvfølgelig konferencen med den meget passende titel, »Mad for Fred; Mad for Mennesker; Mad for Tankerne. Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«; der, som jeg sagde, er sponsoreret i fællesskab af Schiller Instituttet, Kinesisk Energifond og Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur. Vi

vil i aftenens show vise videoen med Helga Zepp-LaRouches hovedtale på denne konference.

Men før vi kommer til det, så finder dagens anden, potentielt verdenshistoriske begivenhed sted på sidelinjerne af G20-topmødet i Hamborg, Tyskland. Selve G20-topmødet er relativt betydningsløst, sammenlignet med det langt vigtigere og større møde mht. potentiel signifikans, der fandt sted lidt tidligere i dag, mellem præsident Trump fra USA og præsident Putin fra Rusland. Og dette er, som jeg sagde, langt større mht. dets potentielle signifikans. Dette var muligheden for, at præsident Putin og præsident Trump kunne have deres første, regulære møde ansigt til ansigt. Ifølge nyhedsrapporteringer varede dette topmøde – der, som jeg sagde, var den første mulighed for disse to præsidenter at mødes ansigt til ansigt – over to en halv time. Det var kun meningen, mødet skulle vare 30 minutter; men det faktum, at det fortsatte så lang tid – 2,5 time – er allerede og i sig selv et meget potentielt godt tegn. Det er tydeligvis en lovende udvikling; og uanset indholdet af denne drøftelse – som bestemt vil være meget signifikant; men, uanset dette, så varsler muligheden for USA's og Ruslands præsidenter at mødes ansigt til ansigt, og at skabe en direkte, personlig relation, godt for fred og stabilitet for hele verden, men også for relationerne mellem disse to lande og for skabelsen af en sund relation uden andres mellemkomst mellem disse to verdensledere. Og på trods af alle forsøg i de seneste uger på at sabotere potentialet for dette møde, så holdt det, og det fandt sted. Vi har endnu ikke modtaget de fulde rapporter om drøftelserne.

Vi ved, at der kun var seks personer, der deltog; så dette var en meget personlig mulighed for Trump og Putin til at udvikle denne form for arbejdsrelation. Mødet bestod af USA's udenrigsminister Rex Tillerson, Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov, de to tolke – den russiske og den engelske – og så selvfølgelig, de to præsidenter. Dette blev tilsyneladende gjort for at gøre det muligt for diskussionen at være meget

åben, meget fri, og meget fokuseret på at maksimere det positive potentiale, som denne historiske mulighed bød på. Selve mødet indledtes med korte bemærkninger fra begge præsidenter til pressen, der fik lov at komme ind i lokalet lige i begyndelsen. Der var fotomuligheder, mens de trykkede hinanden i hånden, og de sagde, at de begge så frem til en meget grundig og positiv diskussion. Trump sagde det følgende:

*»Præsident Putin og jeg har diskuteret forskellige ting, og jeg synes, det går meget godt. Vi ser frem til, at der vil ske en masse positive ting for Rusland og for USA, og for alle andre berørte.«*

Dernæst fulgte præsident Putin op på disse bemærkninger:

*»Vi har talt sammen over telefon, men telefonsamtaler er afgjort aldrig nok. Jeg håber, at, som De sagde«, med henvisning til præsident Trumps bemærkninger, »vore møder vil give positive resultater.«*

Dette møde mellem de to præsidenter fulgte efter et timelangt møde tidligere på dagen mellem udenrigsministrene Tillerson og Lavrov, hvor de, iflg. rapporter, diskuterede potentialet for en antiterror-koalition mellem Rusland og USA; med nogle detaljer mht. situationen i Syrien og præsident Assad. Nogle af detaljerne i denne foreslåede plan blev afsløret i pressen i går og i dag. Planen inkluderede såkaldte »sikre zoner« og tilsyneladende også en aftale om at gøre det muligt for præsident Assad at forblive ved magten; men dernæst at gå frem med en diplomatisk løsning på situationen dér. Men der er heller ikke blevet rapporteret eller afsløret nogen detaljer om dette møde mellem udenrigsministrene Lavrov og Tillerson. Men det anses selvfølgelig generelt som forberedelse til drøftelserne mellem Trump og Putin.

Bortset fra det, så har G20-topmødet været temmelig domineret af meget voldsomme protester og aktivitet fra uropolitiet uden for topmødet i Hamborg; og, på selve topmødet, af diskussioner

om frihandel og klimaforandring. Men betydningen af de bilaterale møder, der finder sted på sidelinjerne, er naturligvis langt vigtigere end nogen diskussion, der finder sted på selve G20-møderne. En positiv indikation er imidlertid, at der tydeligvis er gang i noget mht. relationen mellem Tyskland og Kina. Helga Zepp-LaRouche sagde, da vi talte med hende for ca. 30 min. siden, at hun ser noget meget positivt, der finder sted i retning af kinesisk-tysk samarbejde om Afrikas udvikling. Kinas præsident Xi Jinping benyttede lejligheden af sit besøg i Tyskland for at deltage i dette G20-topmøde, til at få et regulært møde med Tysklands kansler Angela Merkel, og hvor de underskrev en aftale om i fællesskab at bygge et vandkraftværk i Angola. Under den fælles pressekonference efter mødet sagde Xi Jinping:

*»Vi fejrer i år 45-året for relationen mellem Tyskland og Kina. Det er en succeshistorie. Vi står nu over for en ny begyndelse, hvor vi har brug for nye gennembrud.«*

Helga Zepp-LaRouche sagde:

*»Dette er tydeligvis begyndelsen til noget, der potentielt er meget positivt mht. de bilaterale relationer mellem Tyskland og Kina, men også mht. den idé, at Tyskland spiller en meget positiv rolle med at deltage i de udviklingsprojekter, som Kina allerede bygger i Afrika.«*

Xi sagde, at Kina er parat til at gå sammen med Tyskland for at konsolidere den gensidige tillid mellem de to lande; opbygge mere konsensus og fremme samarbejde og forbundethed (konnektivitet).

Helga Zepp-LaRouches analyse af dette var, at der tydeligvis var åbnet op for noget; og dette kommer i hælene på Bælte & Vej Forum, der fandt sted i Beijing i midten af maj. Selv om Tyskland ikke spillede noget særlig positiv eller aktiv rolle på dette forum, så sagde Helga, at,

*»De er tydeligvis ikke så dumme, at de ikke kan se, hvad vej*

*vinden blæser. Hvis de ikke springer med på vognen nu, vil de blive efterladt i mørket. Udviklingen af Afrika er tydeligvis en mulighed for Tyskland og andre lande i hele verden til at deltage i disse fordelagtige tredjeverdensrelationer med Kina og de afrikanske nationer.»*

En meget interessant udvikling på denne front er et andet topmøde, der finder sted samtidig med G20-topmødet i Tyskland, og det er Schiller Institut/Kinesisk Energifond-konferencen, der finder sted i New York City. Dette er et topmøde under den Afrikanske Union; og hovedtalen på dette topmøde blev holdt af FN's vicegeneralsekretær, en kvinde ved navn Amina Mohammed, der er tidligere nigeriansk regeringsminister. I sine bemærkninger til denne konference under den Afrikanske Union kom hun med en meget vigtig henvisning til den rolle, som Kina spiller gennem Bælte & Vej Initiativet for at bringe udvikling til det afrikanske kontinent. Hun opmuntrede alle nationerne i den Afrikanske Union til at »benytte sig« af denne massive, kinesiske regeringsinvestering og infrastrukturprojekter, der har gjort det muligt for disse lande at begynde at bevæge sig, med spring fremad, forbi den tvungne tilbageståenhed, der var blevet dem påtvunget gennem århundreders kolonialisme og imperiepolitik. I sin tale roste Amina Mohammed »Kinas Bælte & Vej Initiativ, der tilsigter at bygge en Ny Silkevej, bestående af havne, jernbaner og veje for at udvide handelskonnektivitet i hele Asien, Afrika og Europa«, iflg. nyhedsrapporteringer. Hun sagde, »Dette er en mulighed for ikke alene at give alternativer for at gøre skydevåbnene tavse for vort folk, men en mulighed, der vil bevare vore aktiver – både menneskelige og naturlige – på kontinentet og bygge vort i morgen, i dag.« Dette er en meget vigtig bemærkning fra FN's vicegeneralsekretær, og vi ved, at Antonio Guterres, FN's generalsekretær, havde meget positive bemærkninger, som han udtalte om Bælte & Vej Initiativet på tærsklen til Bælte & Vej Forum i Beijing.

Dette fører os direkte til den konference, der finder sted,

mens vi taler, i New York City. Denne konference, der fandt sted parallelt med et møde i FN om sikkerhed for fødevareforsyning og bæredygtighed i landbruget, blev adresseret i fællesskab af Helga Zepp-LaRouche – og vi vil afspille hendes bemærkninger om et øjeblik – men også af Patrick Ho, der er viceformand for Kinesisk Energifondskomiteen. Han havde netop talt i FN sammen med en meget stor kinesisk delegation af kinesiske landbrugseksperter, den foregående dag, i går. Han holdt en tale, der stemte meget godt overens med den tale, han holdt tidligere på dagen på denne begivenhed i New York, sponsoreret af Schiller Instituttet. Den tale, han holdt, var – iflg. rapporter – en meget anti-Malthus-tale om potentialet for en hurtig udvikling af bæredygtigt landbrug, for at brødføde den konstant voksende befolkning på denne planet. Noget, der naturligvis direkte tilbageviser argumentet i Malthus-traditionen, og som er kommet fra Det britiske Imperium så længe. Men med de rapporter fra denne konference, der stadig finder sted, mens vi taler, så er der 175 deltagere; diplomatiske delegationer fra diverse lande i hele verden via deres konsulater i New York City; aktivister, der deltager; folk fra diverse colleges i omegnen af New York City; og den officielle repræsentation fra den kinesiske delegation og fra en landbrugsdelegation, der er kommet tilrejsende fra USA's Midtvesten. Denne konference åbnedes med bemærkninger fra den tidligere borgmester af Muscatine, Iowa, som personligt overbragte hilsner til konferencen; men dernæst gav han deltagerne på konferencen en slags lektion i baggrundshistorien om, hvorfor Iowa-Kina-porten er så afgørende for amerikansk-kinesiske relationer. Meget af dette drejer sig om præsident Xi Jinpings personlige relation til staten Iowa og byen Muscatine pga. hans interesse for landbrugsmetoder i USA i den tid, hvor Xi Jinping var provinsguvernør i Kina. Han havde således et personligt bånd til staten Iowa, men også til den tidligere guvernør Terry Branstad, der nu er USA's ambassadør til Kina. Efter borgmesteren af Muscatines bemærkninger holdt Patrick Ho sin

tale; og dette efterfulgtes så direkte af Helga Zepp-LaRouches hovedtale.

Jeg vil nu gerne give jer lejlighed til selv at høre de bemærkninger, som Helga Zepp-LaRouche kom med til denne konference, og som fik en meget varm modtagelse og bragte hele diskussionsniveauet op på et meget højt niveau mht. de muligheder, der ligger forude, for at konsolidere dette Nye Paradigme i internationale relationer; især med muligheden for fuldt og helt at bringe USA ind i en deltagelse i den Nye Silkevej.

Her følger Helga Zepp-LaRouches bemærkninger:

*(Her følger resten af webcastet på engelsk).*

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: Dear conference participants, I feel very honored to address you, even if it is by video, because I think we are all aware that we are involved in the historically, extremely important process of trying to improve the relationship between the United States and China, in the context of the Belt and Road Initiative. This is especially important in the area of agriculture and food production, because this is an extremely urgent question. Because, while at the G20 meeting in Hangzhou last year, China and all the other participating nations devoted themselves to eradicate poverty by the year 2020, we have not yet reached that goal. Just a couple of days ago, the UN Food and Agriculture Organization put out a report that world hunger is on the rise, and that the situation, especially in Yemen, is

terrible: Half or more of the population is in acute danger of starvation; but also in Nigeria and South Sudan and many other areas, the situation is worsening.

Well, today, there is also the G20 summit in Hamburg, and the outcome will be a surprise, either way, because until last year's G20 in Hangzhou, which was very harmonious and characterized by a great optimism for the future of mankind, this

time the tensions are very high. In the last couple of days however, there was a sort of prelude in the form of a summit between President Putin and President Xi Jinping in Moscow, which

was really extremely important, and both characterized it as the

most important event of the year for their nation. They deepened

the strategic partnership, they established an even deeper level

of their personal friendship, and they declared that the time of

the unipolar world is over, because of the strategic partnership,

especially.

This is certainly true, that the time of the unipolar world is over, but multi-polarity is still not the solution, because it

implies still geopolitics, which was the cause of two world wars

in the 20th century, and this geopolitics is still in operation,

in North Korea, in Syria, in Ukraine.

We must therefore find a higher level. We must get the world to what President Xi Jinping always calls "the community for a shared future of humanity." One big step in that direction could

be the meeting President Trump and President Putin, who are meeting today for the first time as Presidents. Obviously,

this

is a very important step because, between President Trump and President Xi Jinping, a very positive relationship has been established already, so whatever comes out of this Trump-Putin meeting is very, very crucial. Because the questions we have to

solve are urgent and dramatic.

The food crisis, the hunger crisis which I mentioned is only a symptom of the fact that the old economic model is not functioning any more. We are sitting on a powder-keg crisis which

erupted in 2008, which could come back with a vengeance, only much, much worse. Because even a slight increase in the interest

rate, moving away from quantitative easing could lead to a blowout of the corporate debt. Now, the firms which got the zero

interest rate liquidity from the central banks, the quantitative

easing, used this money, not to invest in productive investment,

but for so-called financial engineering by buying up their own stocks to make it look better on the books, having more nominal

value but also increasing the corporate debt which could now could blow out if there is an increase in the interest rate.

And that is only one aspect of the systemic crisis which we still have. The other one is the so-called level 3 derivatives which many European and other banks are sitting on. Level 3 derivatives are those, which no market ... because you can't sell

them, and the banks still keep them as assets, which really is a

sort of mega-fall [ph 5.03].

So the problem is that just yesterday, the fourth largest bank in Italy was taken over by the government, and combined with

a bail-in, whereby the customers could only sell their bonds and stocks at 18 cents to the euro, and that is a threat which is hanging over the entire banking system.

Now, what could be done to solve that? Well, let's look at one other aspect of the crisis: Just a couple of days ago, in one single day, 80,000 refugees arrived from Libya in little boats, being picked up by NGOs in Italy. Eighty thousand people in one day overstretches the capacity of any country, and Italy has already taken in so many million people. So when they requested that other countries located on the Mediterranean like Spain and France should also take some of these refugees, these countries rejected that.

Now that obviously shows there is no unity in the European Union on this question.

Now how could you address this whole series of problems? What should actually be on the agenda of the G20 in Hamburg? Well, if you would put a global Glass-Steagall separation on the agenda, doing exactly what Franklin D. Roosevelt did in 1933, by separating the commercial banks and the investment banks, putting the commercial banks under state protection, writing off the non-performing the derivatives of the investment banks, and then going to a Hamiltonian credit system by setting up national banks in every country and issuing large-scale, low-interest rate credits, then we could solve the problem.

Mr. LaRouche has defined Four Laws to remedy the financial

crisis and the Fourth Law is the crash program for the realization of thermonuclear fusion power. And there, the good news is that China just accomplished a major breakthrough in this

respect, with its [EAST] tokomak in Hefei where they reached a so-called "steady-state H-mode operation" for 101.2 seconds. This

is a major step towards the realization of thermonuclear fusion.

If such a reorganization according to these Four Laws, Glass-Steagall, national bank, credit system, crash program for

fusion and space technology would be implemented, then the trans-Atlantic countries could cooperate with such banks as the

AIIB, the New Development Bank, and others, together with China,

and build up, for example, Africa. China is so far the only country which has done something to fight the root causes of the

refugee crisis, by investing large-scale in rail lines in Africa,

in dams, in power plants, in industrial parks, and in agriculture. And this is actually, the only way to solve the refugee crisis in a human way.

One promising step in this right direction is that between President Xi Jinping and Chancellor Merkel, yesterday they agreed

that they will build together the hydropower complex in Angola,

and stated that that could be a model for the cooperation between

China and Germany in Africa in general.

Now, the Africans, because of what China has been doing, in building up huge industrial complexes for the first time in Africa, they have a new sense of self-confidence and they're telling the Europeans, "we don't want to have your sermons on

how

we should have good governance, we want to have investments in infrastructure, in manufacture, in agriculture, as equal business partners.”

Can we expect the G20 to do this, to go in this direction of a global reorganization of the financial system and then go for a

real intervention in the development of Africa? Well, I’m afraid

they will not.

But this will remain the issue which has to be accomplished.

The Four Laws of Lyndon LaRouche, and to get the United States and European countries to cooperate with China in the Belt and Road Initiative, in the New Silk Road, is, indeed, the approach

how you can tackle all problems in the world. But this conference, the Food for Peace conference is a very important step in this direction. As a matter of fact, to get the United States and China to work together on the New Silk Road perspective, in the New Silk Road spirit, is in my view the most

important aspect in this process: Because if the two largest economies can work together, I think we are on the right way to

win for all of civilization.

Therefore, let’s work together to join the Chinese dream, and to revive the American dream, because the American dream needs to be revived, because it has almost been forgotten. But together, we can accomplish the dream for all of humanity.

OGDEN: So, we will have much more coverage of the conference in

New York after it concludes. That was Helga Zepp-LaRouche’s keynote to that conference; “Development Is the New Name for Peace”. As I said, there is a very significant delegation from

China which attended that conference in New York City. This just testifies all the more to the role that the LaRouche movement is playing here in the United States to being the leading mediator in terms of the relationship which is being forged between these two great countries. The idea originally came out of Lyndon and Helga LaRouche's initiative for the Eurasian Land-Bridge; and the role that the LaRouche movement played could not be any more critical in terms of making that happen, and making that into a reality. We are definitely making steps along that road, but as you heard Helga LaRouche say, it is crucial that we make some very important breakthroughs here in the United States in order to allow that to occur; including a full-scale adoption of the Hamiltonian economic program that was spelled out by Lyndon LaRouche in that Four Economic Laws. This is the prerequisite to the United States being able to accomplish the kinds of developmental miracles that China has demonstrated over the last 15-20 years. Emphatically, that begins with the restoration of Glass-Steagall. The news out of Italy with the nationalization of Monte dei Paschi Bank just emphasizes evermore crucially how fragile the entire trans-Atlantic system is right now. We are by no means in the clear, despite the fraudulent claims that have been coming out of the Federal Reserve over the last few days.

We are definitely still on the cusp of what could be a far greater crash than what we experienced in 2008. As Helga mentioned in those remarks, a lot of this is coming from the build-up in the corporate debt bubble and in other means. You still have the life expectancy crisis across the United States;

you've got the opiate addiction crisis across the United States.

We have some new developments in terms of the statistics in that

regard that have just come in today. But this is appalling, and

it could not be more urgent that this initiative be taken.

We do know that there was a press availability at 1pm this afternoon in the break between the two panels at this conference

in New York City. Diane Sare was representing the LaRouche movement; and as we have been told, there were some pretty significant press involvement. So, we will look forward to seeing some coverage of this conference that happened up in New

York; and we'll have a much fuller report for you after that concludes.

Let me just finish the broadcast here today by paraphrasing for you some remarks that Helga LaRouche had just about 30 minutes ago when we spoke with her, after she had the chance to

view the proceedings of that conference and also to review some

of the outcomes of the G-20 that have been occurring over the course of the daytime hours today. She said look, there are very

clearly positive developments that are occurring. We could list

them, but as we've seen just today, some of these developments are very positive for the future stability [among] these three great countries – China, Russia, and India; but also in terms

of  
the relationship for building the future. But, she said,  
people  
should be no means become complacent or satisfied. Things are  
very clearly moving in our direction, the direction of the  
ideas  
of a New Paradigm; but we need much bigger breakthroughs in  
every  
respect on the road towards that New Paradigm. Nothing has  
been  
consolidated. Clearly the world is inclined in that  
direction,  
and you could read into the relationship between Germany and  
China, saying these countries are now beginning to realize  
what  
is the dominant dynamic on this planet. But, we are by no  
means  
there yet; we have not reached the goal. There is still a  
long  
ways to go until that new reality is safely and securely  
consolidated. In the meantime, we have a lot of work to do;  
especially as we begin to realize the magnitude of the impact  
that the ideas of the LaRouche movement have had on world  
history. We also have to become very sober and clear-eyed  
about  
what this means our responsibilities are at this moment. They  
are on a far greater scale than we have ever had, as we  
reflect  
on the magnitude of the opportunities that these recent  
developments pose to us as a movement, and to humanity. She  
said  
this – again – is no time for complacency; everything can fall  
into place. Or, everything could fall apart.  
So, I think that's a very active picture of a very rapidly  
changing world situation, as we have it right now. These  
simultaneous summits – the G-20 in Germany and the conference  
that's happening in New York – I think are very important

crossroads; a very important conjunctural turning point in terms of the opportunity for consolidating this vision of a new relation between the great powers on this planet. We have yet to, I think, have the full report of what has come out of both of these two summits. So, on that note, I would like to encourage you to please stay tuned to the LaRouche PAC website, because we will definitely have an analysis and a full reading on what has come out of the events as they've proceeded today. I can let you know that as we look forward to next week, the Monday update on this website, our regular Monday afternoon Policy Committee show, will feature an interview with Bill Jones, who is the *EIR* Washington bureau chief and has accompanied Helga Zepp-LaRouche on many of her trips to China over the recent few months and years. So, we've invited Bill Jones to come into the studio to give his exclusive view and perspective on what the outcome of these events over this weekend will have been as we reach the beginning of next week. So, we encourage you to tune in again for our show here next Monday, and in the meantime, stay tuned to [larouchepac.com](http://larouchepac.com) and we'll be sending out updates as we get them. Thank you for watching here today, and please stay tuned.

---

# »Alt kan falde på plads, eller kunne falde fra hinanden« – Topmøde mellem Trump og Putin fredag er historisk vendepunkt

*Leder fra LaRouche PAC, 6. juli, 2017* – Med det planlagte topmøde fredag, der nærmer sig, mellem præsidenterne Trump og Putin, er der et stort potentiale for et brud, væk fra det britiskorkestrerede fremstød for at sabotere samarbejde mellem Rusland og USA. Men, som Helga Zepp-LaRouche i dag advarede om, så er der imidlertid ingen tid at spille på selvtilfredshed –

*»Alt kan falde på plads, eller kunne falde fra hinanden«.*

Situationen i Nordkorea drives helt ud på randen, og skylden lægges på Kina, alt imens briterne fabrikkerer *fake-news* om et kemisk angreb i Syrien, hvor skylden lægges på russerne! Vi har spørgsmålet om krig eller fred liggende lige foran os!

Briterne og de neokonservative i både det Republikanske og Demokratiske parti i USA, med de løgnagtige medier som heppekor, ønsker at bringe USA tilbage til Obamas kurs mod krig med Rusland og Kina. Niveauet af kampagnehysteri og desperation for at bringe præsidenten til fald blev i dag udstillet under pressekonferencen mellem præsident Trump og den polske præsident Andrzej Duda, der fandt sted efter deres møde i Warszawa, og hvor en reporter forsøgte at lægge en fælde for Trump og sagde: »Svar ja eller nej; blandede Rusland sig i det amerikanske valg?« Trump levede op til situationen og sagde, i parafrase: »Det kunne have været Rusland, og det

kunne have været andre lande. Jeg mener, det har fundet sted i mange år.«

Trump nævnte ikke eksplicit briterne, men han er selvfølgelig helt bekendt med det platte dossier, fuld af løgn, som blev udarbejdet af den britiske MI6-agent, Christopher Steele (på lønningslisten over britiske aktiver hos både det Republikanske og Demokratiske parti, og måske også hr. Comeys FBI), og som fremstiller Trump som russernes naive tåbe, der bliver afpresset og kontrolleret af Putin.

Presset af den afsporede journalist, der sagde, at det amerikanske efterretningssamfund direkte placerede det på russerne, svarede Trump, helt korrekt, at efterretningssamfundet og journalistens reporter-kolleger for nylig var blevet afsløret i at bringe falske nyheder til torvs med deres påstand om, at »alle 17 amerikanske efterretningstjenester var enige i«, at det var russerne; og at medierne var blevet tvunget til at indrømme, at de havde taget fejl med hensyn til denne og flere andre falske nyhedshistorier om Rusland. »Husker I Irak?«, spurgte Trump. »Alle var enige om, at Irak besad masseødelæggelsesvåben, 100 % enige, og det var forkert, og vi endte i ét eneste stort rod.«

Udenrigsminister Tillerson, på vej til G20-mødet, der begynder fredag, sagde til pressen, at det vigtigste på topmødet mellem Trump og Putin fredag »er at få en god diskussion mellem præsident Trump og præsident Putin om det, de begge ser som arten af denne relation mellem vore to lande«. Han bemærkede, at, i Syrien, »påbegyndte vi en indsats ... for at genopbygge tillid mellem os selv og Rusland på det militære niveau, men også det diplomatiske niveau. Jeg mener, at denne indsats tjener begge vore interesser, såvel som også det internationale samfunds generelle interesser«.

Trump vil også mødes med Xi Jinping fredag. Han har allerede offentligt erklæret, at han ønsker, at Amerika skal samarbejde

med Kina om Bælte & Vej Initiativet; den Nye Silkevej. Samtidig vil en stor gruppe ledende, kinesiske landbrugseksperter tale ved et arrangement i Manhattan fredag, med Schiller Instituttet som medsponsor, sammen med også Helga Zepp-LaRouche og flere ledende, amerikanske landmænd og landbrugsfolk, om det presserene nødvendige i globalt samarbejde for at imødekomme den voksende hungersnødkrise i verden. FAO rapporterede i denne uge, at antallet af underernærede mennesker i verden atter var voksende og demonstrerede behovet for samarbejde for at udvide den videnskab og teknologi, der er nødvendig for at brødføde hver eneste borger i verden.

Trump har forpligtet sig til at afslutte krige for »regimeskifte«, arbejde sammen med Rusland om bekæmpelse af terrorisme og arbejde sammen med Kina om den Nye Silkevej. Han har også forpligtet sig til at gennemføre Glass-Steagall for at gøre en ende på Wall Streets hasardspilsoperationer og vende tilbage til Hamiltons tradition med det Amerikanske Systems dirigerede kredit til den fysiske økonomi og Det almene Vel. Vil han gøre det? De kommende dages historiske begivenheder vil på afgørende vis besvare dette spørgsmål.

---

## **Trump sønderflår russofobi og 'fake news' under pressekonference i Polen**

6. juli, 2017 – Under en pressekonference i dag efter sit møde med den polske præsident, Andrzej Duda, blev Trump konfronteret af en amerikansk reporter (ikke identificeret) med et typisk 'fake-news'-spørgsmål: »Vi De, én gang for alle,

*ja eller nej, definitivt sige, at russerne blandede sig i valget?»*

Trump svarede på en måde, han ikke hidtil har gjort. Først sagde han,

*»Det kunne have været russerne, og det kunne have været andre lande, og det vil jeg ikke specificere. Jeg mener, det har fundet sted igennem mange år.«*

Som det nu er bredt rapporteret, og som Trump meget vel ved, så var det den britiske MI6-agent Christopher Steele, der leverede dossieret, som blev brugt af Obamas CIA-chef Brennan, DNI-chef Clapper og FBI-chef Comey, uden at levere nogen beviser samtidig med, at de hævdede, at RT-artikler om Hillary Rodham Clinton og Trump på en eller anden måde viste russisk indblanding.

Trump fortsatte med sin besvarelse og sagde, at Obama var blevet briefet af CIA i september om den angivelige russiske indblanding, men ikke havde gjort noget ved det. Hvorfor, spurgte Trump? Hans folk påstår, han kvaltes, men, sagde Trump, Obama troede, Rodham Clinton ville vinde, så han gjorde ikke noget ved det.

Dernæst afbrød reporteren:

*»Deres efterretningstjenester har været langt mere definitive – de siger, det var Rusland. Hvorfor vil De ikke være enig med dem og sige, at det var det?»*

Dernæst trak Trump tæppet væk under hende (og hele 'fake-news' imperiet) og påpegede, at efterretningssamfundet og pressen først sagde, alle 17 amerikanske efterretningstjenester var enige i, at det var Rusland.

*»Vi efterforskede det lidt, og det viste sig, at det ikke var alle 17 tjenester, det var tre eller fire, og som følge heraf måtte mange af vore landsmænd give en undskyldning og trække*

*påstanden tilbage.«*

Han gentog dernæst, at Rusland måske havde været involveret, men det var der også »andre lande og personer«, der var, og tilføjede, »Der er ingen, der ved det med sikkerhed.«

(Ordveksling mellem reporteren og Trump 17:20 min.)

<https://www.youtube.com/watch?v=FXkWv05sZ6k>

*Foto: Den fælles pressekonference mellem præsident Trump og præsident Duda i Warszawa.*

---

## **Rusland i FN: Brug af militære forholdsregler på Koreahalvøen bør udelukkes**

6. juli, 2017 – Ruslands permanente vicerepræsentant til De forenede Nationer, Vladimir Safronkov, sagde på et møde i FN's Sikkerhedsråd den 5. juli om Nordkoreas missilaffyring den 4. juli, at Rusland kræver »en snarlig genoptagelse af dialog med det formål at fonde en omfattende løsning på problemerne på Koreahalvøen. Anvendelsen af militære forholdsregler til løsning af krisen over Koreahalvøen bør udelukkes«, sagde den russiske diplomat, rapporterer TASS.

Safronkov sagde, at »ethvert forsøg« på at anvende militærmagt for at løse situationen omkring Nordkorea var uacceptabelt. Han krævede også, at Nordkoreas bekymringer for dets suverænitet blev taget i betragtning. »I øjeblikket er det vigtigt at vende den farlige konfrontationstrend og fremme en søgen efter en omfattende, politisk løsning på spørgsmålene omkring Koreahalvøen«, understregede den russiske diplomat.

Han opfordrede alle lande til at støtte det russisk-kinesiske initiativ om en løsning på situationen på Koreahalvøen.

*Foto: Vladimir Safronkov i FN.*

---

## Ledere af Kina og Tyskland mødes forud for G20-topmødet

5. juli, 2017 – Ankommet til Berlin her til morgen, drøftede den kinesiske præsident Xi Jinping økonomiske og andre spørgsmål med den tyske kansler Angela Merkel, inklusive aspekter af samarbejde i tredjelande. Under en fælles pressekonference gentog Xi, at Kina var stærkt interesseret i samarbejde inden for højteknologiske pionerområder, såsom produktion inden for rumfart. Merkel nævnte en aftale, der er blevet underskrevet med Kina, om den fælles opførelse af et vandkraftværk i Angola som bevis for, at begge lande kan have sådanne fællesprojekter også i andre dele af Afrika og i Afghanistan.

Merkel sagde ligeledes, at Tyskland støtter det Nye Silkevejsprojekt og understregede, at Tyskland har taget en positiv holdning til initiativet. *»Vi ville med glæde deltage i sådanne projekter«,* sagde hun, *»og håber på en gennemskuelig udliciteringsproces.«* Xi sagde, at *»kinesisk-tyske relationer nu står over for en ny begyndelse, hvor vi har brug for nye gennembrud«*.

Xi skulle efter planen mødes med den tyske præsident, Frank-Walter Steinmeier, senere på eftermiddagen. Inkluderet i Xis Berlin-dagsorden er et besøg til Berlin Zoo for at se pandaerne Meng Meng og Jiao Qing, der ankom den 24. juni som et udlån fra Kina – set som en særlig gestus, eftersom pandaer

er meget sjældne dyrearter og normalt ikke skænkes bort af kineserne. »Jeg er overbevist om, at disse to kan blive nye ambassadører for vort venskab«, sagde Xi.

---

## Kina og Rusland forpligter sig til at spille rollen som ballast for verdensfred

5. juli, 2017 – Denne overskrift på en nyhedshistorie i *Xinhua* om gårsdagens historiske topmøde mellem Kinas og Ruslands præsidenter, Xi Jinping og Vladimir Putin, opsummerer den tillid, der var central i drøftelserne. Under deres fælles pressekonference, der konkluderede topmødet, rapporterede Xi, at

*»præsident Putin og jeg er helt enige i, at den aktuelle verden er foruroligende, med lokale konflikter og krige, der uophørligt opstår. Som før, så er spørgsmål såsom Koreahalvøen og Syrien fortsat komplicerede.*

*Vi er fast besluttet på at styrke koordinering og samarbejde med Rusland om internationale anliggender sammen med det internationale samfund, optrappe bestræbelserne for at optimere det globale system for regeringsførelse for at opretholde strategisk balance og stabilitet i hele verden for i fællesskab at overvinde globale trusler og udfordringer, såsom terrorisme, og at arbejde sammen for at opmuntre processen med at løse konflikter i brændpunkter ad politisk vej, for at skabe en ny type af mellemstatslige relationer, baseret på samarbejde og gensidig fordel.«*

Præsident Putin understregede ligeledes deres aftale om

*»at styrke samarbejde under diverse former for multilaterale regi, i særdeleshed i FN, Shanghai Samarbejdsorganisationen og G20«,*

og han nævnte ligesom Xi deres rolle i BRIKS.

*»For at opsummere det«, sagde Putin, »så har Rusland og Kina virkelig meget lignede eller identiske meninger om alle større, internationale spørgsmål. Vi har til hensigt fortsat at udvikle den fælles koordinering af vores udenrigspolitik.«*

Disse aftaler om udenrigspolitik blev uddybet i en »Fælles erklæring om den aktuelle status i globale anliggender og vigtige, internationale spørgsmål«, som blev underskrevet af de to præsidenter, ud over to bilaterale hoveddokumenter, »Fælleserklæringen mellem Folkerepublikken Kina og den Russiske Føderation om en yderligere udvidelse af omfattende partnerskab og strategisk samarbejde«, og deres vedtagelse af »Handleplan for at gennemføre bestemmelserne for traktaten om godt naboskab, venskab og samarbejde, for 2017 – 2020.«

Den fulde ordlyd af den Fælles erklæring om globale anliggender er endnu ikke blevet udgivet på engelsk, men nyhedsrapporteringer har henvist til deres erklæringer med hensyn til brændpunkterne Nordkorea og Syrien.

Ifølge *BRICS Post*, fordømte, mht. Syrien, de to lande regimeskifte via ulovlig, ekstern intervention og sagde, at

*»Kina og Rusland også kræver en uafhængig efterforskning af spørgsmålet om syriske, kemiske våben«.*

---

# Xi-Putin topmøde udvikler spændende perspektiver for kinesisk-russisk økonomisk samarbejde

5. juli, 2017 – Gid andre møder mellem internationale ledere var lige så lovende for deres nationers befolkninger, som det netop afsluttede topmøde mellem Xi Jinping og Putin!

De 40 bilaterale aftaler, der blev underskrevet, drejede sig om alt fra landbrug til samarbejde inden for Bælte & Vejs globale udviklingsinitiativ, med et par private kontrakter, der også blev underskrevet på sidelinjerne af topmødet. For at støtte disse økonomiske udviklingsinitiativer, gav præsidenterne deres støtte til aftalen mellem den Russiske Direkte Investeringsfond og Kinas Udviklingsbank, for at skabe en fælles investeringsfond på næsten \$10 mia. (65 mia. yuan). Præsident Putin rapporterede, at de også havde aftalt »at fortsætte med konsultationer om den udvidede anvendelse af vore nationale valutaer i gensidige transaktioner og i investering«, og at de havde »sat sig den opgave mere aktivt at udvikle kreditsfæren og den finansielle sfære, samt samarbejdet i dette felt«.

Højteknologi og videnskabeligt samarbejde stod højt på deres dagsorden. Under deres pressekonference bagefter, nævnte Putin den succesfulde konstruktion af den første enhed af Tianwan-kernekræftværket (den største i drift i Kina, bygget med russisk teknologi) og sagde, at endnu to enheder ville komme i drift i 2018. De to præsidenter instruerede ligeledes det russiske atomenergiagentur Rosatom »om at underskrive en pakke af dokumenter om fire projekter for kernekræftværker i Kina før udgangen af 2017«, rapporterer Sputnik.

*»I dag har vi særligt fokuseret på højteknologiske industrier – primært fælles rumforskning. Vi arbejder på det næste rumprogram for 2018-2022«, rapporterede Putin ligeledes.*

*Idet han nævnte Moskva-Kazan-højhastighedsjernbaneprojektet som blandt de fælles hovedprojekter, sagde Putin ligeledes, at de to havde drøftet »lokaliteten for rullende materielfremstilling i Rusland«.*

*Han rejste også spørgsmål om voksende videnskabelige og uddannelsesmæssige bånd mellem Rusland og Kina, og der er 17.000 russiske studenter i Kina, som præsidenten ser vokse til 100.000 studenterudvekslinger frem til 2020. For eksempel vil det første russisk-kinesiske universitet begynde at optage sine første studerende i september måned.*

*Under deres fælles pressebriefing understregede Putin atter engang, at deres fælles, økonomiske projekter udgør en del af deres bestræbelser for at »forbinde aktiviteterne i den Eurasiske Økonomiske Union med det kinesiske initiativ for det Økonomiske Silkevejsbælte«, som de diskuterede »i dybden ... i overensstemmelse med vores idé om at danne et bredt, eurasiske partnerskab«.*

*Putin forklarede:*

*»Vi ser et stort potentiale i den fælles anvendelse af den Nordlige Søfartsrute og den Transsibiriske Jernbane og Baikal-Amur-jernbanen. Dette er i vid udstrækning i overensstemmelse med vore kinesiske partners initiativer, der blev drøftet under det nylige Bælte & Vej Internationale Forum i Kina. Den kinesiske leders initiativ fortjener omhyggelig opmærksomhed og vil blive støttet af Rusland på enhver måde.*

*Jeg er overbevist om, at disse storstilede projekter vil resultere i intensiv handel, moderne produktion og jobs og den hastige udvikling af russiske og kinesiske områder.«*

---

# Vi venter spændt – Vær forberedt på store ting forude

*Leder fra LaRouche PAC, 5. juli, 2017* – Der er en fornemmelse af, at verden 'venter i spænding' lige nu, i forventning om de begivenheder, der vil finde sted under Gruppen af 20's møde i Hamborg, Tyskland, den 7.-8. juli. Det er bestemt ikke, fordi der er grund til at antage, at et mirakel vil falde ned fra himlen og redde dagen. Sandsynligheden taler for en formel overtapetsering af rådne splinter og politikker. Men personer og kræfter er i gang for at fremtvinge en forandring til det gode.

Der er ingen tid at spille; farerne er store. Som den russiske præsident Vladimir Putin for nylig sagde under Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, »vi må ikke – har ikke ret til at – spille vores tid og indsats på skænderier, fejder og geopolitiske lege«. Dette blev citeret sidste fredag af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ved et arrangement i Moskva (Primakov-forum), hvor han sagde: »Det, vi har brug for, er vise og afbalancerede fremgangsmåder ...«

Netop nu haster dette med hensyn til situation med Nordkorea, hvor FN's Sikkerhedsråd skal mødes i dag under Kinas formandskab. Den kinesiske præsident Xi Jinping og Putin påbød i går deres udenrigsministre at udstede en politisk erklæring om, hvad man skulle gøre med henblik på en god løsning.

Præsident Xi gør sin del i nedtællingen til Gruppen af 20. I Tyskland udgav han den 4. juli en artikel, der kom i mainstreammedierne, med titlen, »At gøre verden til et bedre

sted«. Dette skete forud for hans møde med kansler Angela Merkel og andre tyske ledere. Xi erklærede, at »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der for nylig fandt sted i Beijing, har til formål at fremskynde samspillet mellem udviklingsstrategier og forbundethed« nationerne imellem, og at »det kimer med temaet for dette års Hamborg-topmøde, 'At forme den indbyrdes forbundne verden'. Bælte & Vej Initiativet og G20-samarbejde kunne komplementere og forstærke hinanden ...« Xi sagde, at Kina håber at arbejde sammen med alle parter ved Hamborg-topmødet, for global vækst.

I *Xinhua*s kinesisk-sprogede dækning af den efterfølgende debat i Tyskland over Xis bemærkninger, citeredes Helga Zepp-LaRouche, der blev beskrevet som »formand og stifter af Tysklands kendte tænketank, Schiller Institutet«. Hun støttede kraftigt Xis bestræbelser for at bygge et »fællesskab for en fælles skæbne«, og hun understregede også betydningen af Bælte & Vej Internationale Samarbejdstopmøde. Desuden sagde Helga Zepp-LaRouche: »Udviklingen af Afrika er et af de vigtige spørgsmål ved G20-topmødet. Kina har i realiteten løst flygtningeproblemet ved kilden, gennem investeringer og byggeri af jernbaner, dæmninger, kraftværker, industriparker og uddannelse af den afrikanske arbejdsstyrke. Hvis Europa vil løse flygtningekrisen på en human måde, bør det blive involveret i 'at bygge hele vejen'«. (Groft oversat fra *Xinhua*-nyhedstelegrammet, der også optræder i Sina, på CGTN og på det kinesiske Forsvarsministeriums site.)

Manglen på handling i ånden fra Bælte & Vej dukker på dramatisk vis op i mange situationer. Se på New York City. Mandag, den 10. juli, starter »Smertens-sommeren«, hvor linjer vil blive taget ud ved Penn Station for at udføre reparationer, der er gået over tiden, men der er ingen overordnet plan for hele området, og heller ingen nødforholdsregler for befolkningen. Samme tid, næste uge, kunne være fuld af kaos, hysteri og lidelse.

Og alligevel har Transportministeriet netop trukket sin

repræsentant ud af bestyrelsen for »Gateway-projektet«, et fortjenstfuldt program om byggeri af nye overgange over Hudsonfloden mellem New Jersey og Manhattan. Det foreslåede statsbudget for 2018 har ligeledes ikke afsat nogen midler til arbejder på Portal Bridge, den eneste overgang over Hackensack-floden, der tager hele den nord-sydgående jernbane fra New Jersey og ind i Manhattan.

Lad os på den internationale scene se på fødevarer-situationen. Den 3. juli udgav FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) en erklæring om, at den globale hungersnød vokser. Behovet for nødhjælp i Yemen, Nigeria og Sydsudan, samt andre steder, er de alvorligste, siden Anden Verdenskrig.

Den 7. juli, hvor G20 åbner, vil der samtidig være en international konference, med Schiller Institutet som medsponsor, i New York City, om »Mad for Fred: Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«, hvor deltagere, inklusive diplomater, landbrugseksperter og repræsentanter for USA's landbrug, vil konferere om løsning af nødsituationer og om at gå frem mod en verden med rigelig mad, og en »fælles udviklingsskæbne«. En erklæring fra en landbrugsorganisations konference lyder: »Vi har ingen idé om de vidunderlige fremskridt, der venter forude, hvis vi kommer ind på sporet med bevidste udviklingspolitikker og kommer væk fra sporet med løgnene om, at vi skal 'have tillid til markeds kræfterne ...'«

Midlerne herfor er for hånden: **LaRouches »Fire Love«**.

*Foto: (photo: Die Bundesregierung/Tybussek)*

---

# Rusland og Kina foreslår et nyt fællesinitiativ for Nordkorea

5. juli, 2017 – Under deres møde i Moskva i går, foreslog den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping i fællesskab et initiativ for at reducere spændingerne på Koreahalvøen. »Vi har aftalt at promovere vores fælles initiativ, baseret på en russisk, skridt-for-skridt plan for en afgørelse af Korea og kinesiske ideer om samtidigt at fryse nordkoreanske atom- og missilaktiviteter, og amerikanske og sydkoreanske, fælles militære øvelser«, sagde Putin under slutpressekonferencen, som de to ledere holdt.

Kort derefter udlagde det Russiske Udenrigsministerium en generøs fælleserklæring, der var udstedt af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, umiddelbart efter Nordkoreas seneste missilprøveaffyring den 4. juli. Erklæringen sagde, at »Rusland og Kina vil nøje koordinere deres bestræbelser for at promovere en omfattende løsning på problemerne på Koreahalvøen, inklusive atomspørgsmålet, med det formål at opnå en varig fred og stabilitet i Nordøstasien.« Erklæringen kombinerer Kinas forslag om tosidig suspendering, hvor Nordkorea indvilger i et moratorium for yderligere missiltests samtidig med, at USA og Sydkorea suspenderer storstilede militære øvelser og planlægger en gradvis deeskalering af spændingerne på halvøen. De modstridende parter vil, ifølge erklæringen, »indlede forhandlinger og fremføre fælles principper for deres relationer, inklusive ikkeanvendelse af magt, afståelse fra aggression, fredelig sameksistens og faste forsæt om at gøre alt, de kan, for at gøre Koreahalvøen atomvåbenfri med udsigt til at fremme en omfattende løsning af alle problemer, inklusive atomspørgsmålet«.

Ruslands ambassadør til FN, Vladimir Safronkov, rapporterede om den fælles, russisk-kinesiske erklæring til FN's Sikkerhedsråd, der trådte sammen til et hastemøde i dag. Forslaget om den tosidige suspendering og den gradvise etablering af en mekanisme for skabelse af fred og sikkerhed, kunne føre til normalisering af relationerne mellem alle stater, sagde Safronkov.

USA, Japan og Sydkorea foreslog på den anden side et nyt parti stærke, internationale og individuelle sanktioner, som f.eks. mod eksport af arbejdskraft og oliehandel, rapporterede *Korea Herald* her til morgen. »Ethvert land, der er vært for nordkoreanske gæstearbejdere, giver nogen økonomiske eller militære fordele eller ikke fuldt ud implementerer FN's Sikkerhedsråds resolutioner, hjælper og tilskynder et farligt regime«, sagde den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson i en erklæring. »Vi har til hensigt at bringe Nordkoreas provokerende handling for FN's Sikkerhedsråd og vedtage stærkere forholdsregler for at stille D.F.K. (Nordkorea) til regnskab.«

USA's ambassadør til FN, Nikki Haley, meddelte i dag under det hasteindkaldte møde i FN's Sikkerhedsråd, at USA snarest ville introducere en ny resolution for yderligere at stramme sanktionerne mod Nordkorea. Alt imens hun ikke ville oplyse nogen detaljer, så antydede Haley, at Nordkoreas adgang til hård valuta så vel som oliestrømmen, øgede restriktioner for fly- og skibstrafik, og at stille lederskabet af Nordkorea til regnskab, er yderligere forholdsregler, der kunne blive truffet. Haley indikerede ligeledes, at USA kunne anvende militærmagt, hvis andre forholdsregler ikke tvinger Nordkorea til at bøje sig.

*Foto: Rusland og Kina har fremsat et fælles forslag til en løsning på konflikten over Nordkorea, efter landet opsendte endnu et missil den 4. juli. Her, Xi Jinping (venstre) og Vladimir Putin, under førstnævntes 2-dages besøg i Moskva den 3.-4. juli.*

---

# Lyndon LaRouche: »Sand patriotisme: At forsvare universets lov og evnen til fornuft.« LPAC kortvideo

*For at kunne håndtere den form for krise, vi konfronteres med, må vi søge i os selv og i os selv finde en værdi, der er så dyrebar, at, hvis vi brugte vort liv på at forsvare denne værdi, ville vi herved have vundet vort liv, fordi vi ville have vundet formålet med vor dødelige eksistens.*

»Hvis vi vedtog den holdning, som USA havde under Kennedys rumprogram; faktisk Eisenhower/Kennedy-rumprogrammet, fra ca. 1958, det såkaldte 'Sputnik'-program, og frem til 1965, kombineret med en politik for investerings-skattecredit for passende investering, sammen med et program for videnskabsberigelse i vore skoler og lignende ting, som vi gjorde dengang; intet andet end dette, så kan jeg forsikre jer for, at, med en viden om, hvad der er vigtigt at arbejde på inden for videnskab, inden for teknologi; med en viden om de projekter, der er den bedste måde at udtrykke disse teknologiske forbedringer på, så garanterer jeg jer, at, hvis mennesker på denne planet havde den politiske vilje til at gøre dette, ville vi øge den potentielle befolkningstæthed på denne planet, og forbedre levestandarden med så meget som 40 gange så meget som i dag, hen over de næste tre generationer med faktor 10. Vi kunne ved slutningen af dette århundrede ... i løbet af to generationer, opretholde et potentielt befolkningstal i størrelsesordenen 100 milliarder mennesker – med større lethed, meget bedre ernæret, langt tryggere, mere frie, meget mindre overfyldt end i dag, fordi vi brugte jorden

på en mere intelligent måde.

Der findes to slags 'naturlig lov', eller to aspekter af naturlig lov. Den første er universets love, og den anden, eller lad os sige, hvis et kongresmedlem skulle finde på at ophæve tyngdeloven, for nu at bruge et billede, ville det så ophæve tyngdeloven? Det ville det ikke. Så hver gang personer, fordi de har stor, politisk magt, siger, at de trodser det, der i realiteten er en lov i det fysiske univers, en lov i naturen, naturlig lov, og de, på grund af deres magt, får andre til at støtte denne modstand, hvad sker der så med nationer, der trodser naturen? De bliver knust, ødelagt. Deres bekæmpelse af naturlig lov bliver redskabet for deres ødelæggelse. Hvis man støtter politikere, der bedriver en sådan trods af naturlig lov, hvad bringer man så over én selv, og ens nation? Man bliver en medskyldig, man håndhæver denne ødelæggelse, man fremkalder ødelæggelsen af ens nation, ens familie, alting.

For at kunne håndtere den form for krise, vi konfronteres med, må vi søge i os selv og i os selv finde en værdi, der er så dyrebare, at, hvis vi brugte vort liv på at forsvare denne værdi, ville vi herved have vundet vort liv, fordi vi ville have vundet formålet med vor dødelige eksistens. Det er, hvad en soldat burde have i kampen, mod, ikke patriotisme, men dét; ikke patriotisme som et abstrakt flag; ikke patriotisme som et racistisk begreb; ikke patriotisme i nogen af disse andre, symbolske betydninger; men patriotisme i den betydning, som vi burde have i USA, men som vi stort set er fremmedgjorte overfor. At vide, hvad Ben[jamin] Franklin repræsenterede; et system af repræsentativt selvstyre under naturlig lov, og under loven, der styres af naturlig lov. At forestille sig rædslen ved engang at have kendt et sådant selvstyre; at forestille sig at leve under slaveri, der ikke alene er en materiel undertrykkelse, men ødelæggelse af selve ens børns sjæl. Og på os ligger således, og jeg vil respondere til denne udfordring, det moralske ansvar for hundreder af milliarder af

sjæle, der, hvis tingene var passende, burde blive født i fremtiden.

Det ansvar påhviler os, at se tilbage til de martyrer, der gav os regeringsinstitutioner, i hvilke sandhed, og således frihed, fik samfundsmæssig status. Der findes ikke frihed uden sandhed, og der findes ikke sandhed uden frihed. Rettigheden hos en person, der ledes af de rette principper, til at komme frem til en mening, der bygger på fornuft – ikke en tilfældig mening, men baseret på en omhyggelig anvendelse af fornuft; og denne persons rettighed til at stå frem og sige, 'Dette er, hvad jeg mener, med mindre jeg bliver overbevist om det modsatte gennem fornuft'. Det er frihed. Om så hele samfundet er uenig med én, hvad så? Så længe, man ledes af fornuft, og så længe, man underkaster sig korrektion af ens opfattelse gennem fornuft, det er retten til at fremføre en mening i modstrid med flertallet i samfundet omkring én; det er frihed. Et demokratisk samfund, som 'Projekt Demokrati' i Kongressen definerer det i dag, er den mest forfærdelige vederstyggelighed, man kan forestille sig, og imod hvilket de, der grundlagde USA, advarede. 'Demokrati' er det værste af alle onder, den værste af alle tyranner, fordi der ikke findes en værre tyran end i den irrationelle flok, en lynch-flok; demokrati, som de definerer det, er et demokrati, der består af en lynch-flok – pas på med ikke at have den forkerte hudfarve, eller den forkerte mening – og under hvilket personen ikke har nogen rettighed, undtagen retten til at være enig med det, der fremstår som flertallet af den herskende mening. Og, hvis flokken skifter mening, så river man sit tøj af og tager det tøj på, den tager på, og så fremdeles. Et samfund af modeluner og vanvid, uden noget moralsk formål, nogen moralsk karakter og evne til fornuft. Forsvaret af personen, der ønsker at udøve fornuft, der ønsker at blive styret af naturlig lov og fornuft, er samfundets helligste pligt – forsvaret og omsorgen for sådanne personer. Og et samfund, der ikke opfylder denne mission, er ikke levedygtigt. En regeringsform, der ikke tjener dette formål, er ikke

levedygtig, fordi den ikke beskytter den mest dyrebare del af det menneskelige samfund – udviklingen af fornuftsevnen i den enkelte person; det, der gør os til virkelige mennesker; det, der gør vores individuelle liv helligt.

Og det er, hvad der står på spil.»

*Offentliggjort den 5. jul. 2017*

☒ *Ovenstående er et klip fra LaRouches hovedtale på en 1988-konference »Mad for Fred«, som en fejring af den forestående Schiller Institut-konference denne fredag (7. juli, 2017), der ligeledes har titlen, »Mad for Fred: Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«. Hr. LaRouche talte for flere end 400 landbrugsledere om potentialet for at anvende det Amerikanske Systems økonomiske metoder for at opretholde 100 milliarder mennesker om tre generationer, og den nødvendige, kulturelle opgradering for at udvikle vore borgeres kreativitet for at opnå dette mål.*

*Se hele hovedtalen her: <https://youtu.be/UjYMNMSpZ3s>*

---

## **Verden står over for den værste fødevarekrise, advarer FAO**

*5. juli, 2017* – I en tale i Rom den 3. juli for FN's Fødevare- og Landbrugsorganisations (FAO's) konference, der finder sted hvert andet år, gjorde FAO's generaldirektør José Graziano Da Silva det klart for medlemmerne, at den globale hungersnød vokser, rapporterede Reuters. »Jeg ville ønske, jeg kunne annoncere nogle gode nyheder her i dag med hensyn til den

globale kamp mod hungersnød«, sagde Da Silva. »Men det er desværre ikke tilfældet. De data, der foreløbigt er til rådighed, indikerer for i år, at antallet af underernærede mennesker i verden er vokset, og fortsætter med at vokse«, sagde Da Silva. De foreløbige data, som Da Silva refererede til, er baseret på FAO's årlige rapport, *The State of Food Security and Nutrition* (Tilstanden for sikkerhed for fødevarer og ernæring), som forventes udgivet til september.

Da Silva nævnte ikke specifikke tal, men antallet af mennesker, der ikke havde nok at spise, er tilsyneladende vokset siden sidste år. Det var faldet til 795 millioner i 2014-16, en nedgang på 21 % i forhold til 1990-92, ifølge FAO. Da Silva påpegede, at dette års tal var en overraskelse, og han tilskrev årsagen til, at næsten 20 millioner mennesker sulter i Sydsudan, Nigeria, Somalia og Yemen, tørke og voldsomme kampe, der finder sted i nogle af disse lande.

At opnå en hungersnød på nul frem til år 2030 er et af FN's bæredygtige udviklingsmål, der blev vedtaget af medlemmerne i 2015. David Beasley, chef for FN's Globale Fødevareprogram (WFP), sagde imidlertid ved konferencen, at målet havde »nul chance for at lykkes i den atmosfære, vi i dag har i verden«, på grund af konflikter, rapporterede Reuters. Beasley blev nomineret til stillingen som direktør for WFP af den amerikanske præsident Donald Trumps administration.

---

## Præsidenterne Xi og Putin mødes på tærsklen til

# topmødet i Gruppen af 20

*Leder fra LaRouche PAC, 4. juli, 2017* – Helga Zepp-LaRouche har sagt, at topmødet i Moskva den 4. juli mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin, faktisk ville være den første begivenhed i det forestående topmøde den 7.-8. juli i Gruppen af 20. Topmødet i Moskva i dag indledte G20-møderne på et meget højt niveau. Hvis det skulle lykkes for G20-topmødet og dets mange sidemøder at opretholde samme høje niveau, som ved præsidenterne Xis og Putins møde i dag, ville lederne af G20 bogstavelig talt have sikret en blomstrende og fredelig fremtid for menneskeheden.

Putin, Xi og deres delegationer indgik utallige aftaler – så mange, faktisk, at de fleste af dem endnu ikke synes at være blevet registreret på engelsk. Men i centrum for alle disse aftaler, var koordineringen af den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) med Bælte & Vej initiativet, lanceret af Kina. Med reference til Bælte & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj (hvor Helga Zepp-LaRouche var gæst), sagde præsident Putin: »Den kinesiske leders initiativ fortjener den mest omhyggelige opmærksomhed og vil blive støttet af Rusland på enhver måde.«

Præsident Xi bemærkede, at dette var hans sjette besøg til Rusland som præsident, og hans tredje møde med præsident Putin i år.

I en pause mellem de to delegationers møder, tildelte præsident Putin præsident Xi Apostlen Sankt Andreas Ordenen, Ruslands højeste ordensdekoration, som blev indviet af Peter den Store i 1698. Putin sagde, at han gjorde dette som en anerkendelse af Xi Jinpings særlige tjenester i udviklingen af partnerskab, strategisk samarbejde og også venskab mellem de to stater.

Denne udnævnelsesceremoni var et dybt personligt øjeblik, der også på det juridiske område åbenbarede det, der er mest

universelt mellem de to ledere. Præsident Xi sagde, at den aktuelle periode »sandsynligvis er den bedste periode i Kinas og Ruslands omfattende partnerskabs og strategiske samarbejdes historie«. På forskellige måder bemærkede han, at de to forfølger dette partnerskab i ikke alene deres egne nationers, men i alle nationers interesse.

Dernæst kom den udtalelse, som mange har fundet så bemærkelsesværdig – som har fået mange til at flippe ud. Nemlig udtalelsen om, at de fuldstændigt har ladet geopolitik bag dem, som Helga Zepp-LaRouche har krævet i årtier. Da han fik Sankt Andreas Ordenen, sagde præsident Xi Jinping: »Hr. Putin og jeg er helt enige om, at kinesisk-russiske relationer fortsat må være fri for enhver udefrakommende indflydelse, uanset forandringer på den internationale scene.«

Vær forvisset om, at Lyndon LaRouche, og også Gottfried Leibniz, smiler i dag.